

Hürremşah'ın Cennet Kapısı

Prof. Dr. Doğan Kuban Darüşşifa'yı Yazdı

Mengücek Emiri Ahmet Şah ve eşi Turan Melik'in yaptırdıkları Ulucami ve Şifahane'nin mimarı olan Ahlatlı Hürremşah'ın tasarladığı, bezemelerinin çoğunu eliyle yonttuğu taş kapılar Türk çağının en önde gelen başyapıtlarıdır. Kible kapısındaki yontu (heykel), tasarımı ve işçiliği ile İslam ve Yakındoğu'da yoktur. İkonografik olarak dünya sanat tarihinin hiçbir döneminde, büyük bir heykel uygulaması olarak, bu nitelikte bir 'Cennet Kapısı' imgesi yaratılmamıştır. Dünyanın en büyük Cennet Kapısı İmgesi, 800 yüzyıl önce, yaratıcı bir tasarımla ve kanımca, dünyada başka eşi olmayan bir yontu ustalığı ile dünya heykel sanatına armağan edilmiştir. **Devamı: Say: 5'de**

Bütün Yönleriyle Divriği

Kâzım Erçoklu'nun Divriği Yazıları

Divriği'nin son 70 yıllık yaşamışlıklarını ve tarihini kayıt altına alan Kâzım Erçoklu'nun yazmış olduğu "Bütün Veçheleriyle Divriği" adlı yazılarını Dizi Yazı olarak yayımlamaya başladık. Bu yazı dizisi ile birlikte Divriği'nin bilinmeyen pek çok tarafını öğrenmiş olacağız. Özellikle Divriği'nin coğrafi konumunu, dağlarını, derelerini, ırmaklarını yaylalarını, zaman zaman tarımsal verilerini ve eğitim faaliyetlerini ayrıntılarıyla okumuş olacağız. Buna mukabil, Divriği üzerine çalışma yapan kesimlere de önemli bir alt yapı oluşturacağına inandığımız Dizi Yazıyı sizlerin de sıkılmadan okuyacağınızı umuyoruz. **Devamı: Say: 8'de**

Divriği

Gazeteciler gördüklerini, düşündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdır. (K. ATATÜRK)

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE MART-NİSAN : 2020 YIL: 14 SAYI: 146 FİYATI: 5 TL www.divrigi.com.tr

İstanbul Feriköy PP: 4

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

KABLO İMALAT SAN. DİŞ. TİC. VE PAZARLAMA A.Ş.
 Merkez : Çelik Yemir Mahallesi, Organize San. Böl. 2. Bölge, 46100 Konya, Karatay Mahallesi 0105011
 T: +90 332 251 40 80 Bklyn. F: +90 332 248 89 00
 Fabrika: Yedigöller Çök Mahallesi, 250. Sokak, No: 31, Ergene / Karaman T: +90 332 624 38 95-96 F: +90 332 624 38 94

Eskişehir Mah. Dericiler Sok.
 No: 22/7 Şişli-İstanbul
İADE ADRESİ

Türkiye'nin en köklü tarımsal endemik ürün markası Bağdat Baharat Divriği'de tarımsal üretime başlıyor

Bağdat Modeli

Bağdat Baharat Divriği'de Üretecek

Türkiye'nin en köklü markalarından Bağdat Baharat, Maraş ve Gaziantep'ten sonra üretim girişimlerini Divriği'de sürdürecektir. Yağbasan Köyü doğumlu olan Mustafa Danacı Divriği ve köylerinde yapacağı girişimleri ve projeleri Divriği Gazetesi'ne anlattı. Bağdat Baharat Firması'nın kurucusu ve sahibi olan Mustafa Danacı Divriği'nin Türlük (Çukuröz) Köyü'nden Cemal Gürsel Savaş ile anlaşarak deneme maksatlı 70 dönüm Kimyon ekti. Mustafa Danacı yaptığı açıklamada, Cemal Gürsel Savaş'a 70 dönüm arazi üzerine, alım garantisi vererek, Kimyon ektirdiğini söyledi. Mustafa Danacı sezon sonunda ürün verimine ve kalitesine göre durum değerlendirmesi yaparak memnun kalmaları halinde daha geniş bölgelere Kimyon ekimi yapacaklarını söyledi. Cemal Gürsel Savaş yaptığı açıklamada, alışılmış, katma değeri ve talep seçeneği düşük ürünlerin çiftçiden çok mağduriyet yaşattığını ifade ederek, Bağdat Baharatın alım garantisi güvencesi üzerine deneme amaçlı 70 dönüm Kimyon ektiğini söyledi. Bir dönüme 2 kilo Kimyon ekilen tarlada, ortalama 1'e 20 verim alınabiliyor. Kuru tarım modeli ile yetişen Kimyon'un piyasa değeri kilosu 20 liradan alıcı buluyor. Divriği'nin Yağbasan Köyü'nden olan Mustafa Danacı önümüzdeki yıl başta kendi köyü olan Yağbasan ve Çamşılı bölgelerinde çeşitli baharatların hammaddesi olan ürünler ekmeyi planlıyor. **Devamı: Say: 12'de**

sahinkucuk@hotmail.com.tr

Şahin Küçük COVID-19

Elimde olsaydı 21'inci yüzyılı COVID-19 ile başlatırdım. Başta bütün insanlık alemi olmak üzere, dünyanın, evrenin COVID-19'dan sonraki hali ve geleceği köklü değişimlerle maceralarla devam edecek. Bu değişime ilk bakışta ayak uydurmak ve uyum sağlamak kolay olmayacak. Bir kaç özet yaparak, hayatımızda bundan sonra ve gelecek yeni kuşaklar için olası değişimlerin neler olacağına bakalım.

Peşinen şunu söyleyebiliriz;
- Paranın ve sermayenin sınırsız egemenliği dizginlenecek. Siyasetin toplum üzerindeki olumsuz baskısı ilelebet devam edemeyecek. / **İnsan hakları, demokrasi ve çevre hakları merkezli yönetimler öne çıkacak.** / Çarşıda pazarda, gıda ve beslenme kaynaklı ürünlere bakış açısı değişecek. **Liyakat üzerinden yürüyen siyasi girişimler söz sahibi olacak.** Aşırı tüketim, gösterişli, ayrıcalıklı "görgüsüz" nobran ortamlar göze batacak. / **Şehirlerden köylere, doğaya doğru, mümkün olduğu kadar yaşam alanları önem kazanacak.** / Eğlence ve gece hayatı mümkün olduğunca daha az tercih edilecek. **Başta AVM'ler olmak üzere halkın alışveriş, yeme içme ve gezme tercihleri değişecek.** / Kaynakların ve doğanın bir sınırı olduğu, kaynakların aşırı kullanılması, yağmalanması ileride telafisi imkânsız felaketlere yol açacağı bilinci gelişecek. / **Sürdürülebilir, yenilenebilir enerji ve gıda kaynaklarına hızlı bir yönelim olacak.** / Dijital iletişim, internet ve sosyal medya hayatımıza kalıcı olarak girecek. **Hayatımızda bundan sonra Toprak ve doğal yaşam olacak.**

Bu başlıklara daha pek çok yaşamsal temel şeyler ekleyebiliriz. Unutmayacağımız başka bir ürkütücü nokta da şu; Geçmişte örneklerine rastladığımız gibi, bütün insanlığı derinden etkileyen bulaşıcı hastalıklar ve salgınlar, bazı otoriter (bir ucu faşizme değen) rejimlerin doğmasına da kaynaklık etmekte. Ruhunda diktatörlük olan liderler böyle Pandemi (COVID-19) ortamlarını kullanarak özlemini duydukları otoriter rejimleri inşa etmek için fırsat kollarlar. Bunu bilmekte fayda var. CHP'li Büyükşehir Belediyelerin her türlü kısıtlamalara ve engellemelere rağmen, COVID-19 salgını dolayısıyla sürdürdükleri halkçı ve dayanışmacı girişimleri ayrıntıya takdire etmek gerekir.

Dayanışma İçin Kooperatif

Kooperatif Dersleri:2

Gaziantep Üniversitesi Öğretim Üyesi Uygur Dursun Yıldırım ile yaptığımız röportajın ikinci bölümünü yayımlıyoruz. Son yıllarda kooperatifler ve doğal (Organik) tarımsal üretim bunun yanında hayvancılık hepimizin ilgi odağı olmaya devam ediyor. Bu girişimlerin üreticisi ve tüketiciyi koruyan amacına uygun çok az sayıda örnekleri olsa da "Organik Tarım ve Kooperatif" adı altında, nasıl ve hangi aşamalarda üretildiği belli olmayan, 1 liraya üreticiden alınarak 10 liraya tüketiciye pazarlanan, tamamen ticari faaliyet yapan kişiler ve kurumlar çok yaygın. **Devamı: Say: 10'da**

Alevilerde Şifa Kültürü

Anadoluda Şifalı Yerler, Ziyaretler-II

Yrd. Doç. Dr. Gül Kızılca Yürür'ün bu sene içinde basılan ve çok kısa bir zamanda baskısı tükenen, Otonom Yayınları'ndan çıkmış, Dersim Alevileri'nde İyileştirme Geleneği isimli kitabı Dersim coğrafyasında bu alanda yapılmış önemli çaba ve çalışmalardan birisi. Kendisiyle Can Tv.'de konu ve kitabıyla ilgili bir görüşme yaptığımız ve 17 Kasım'da da evinde konuyla ilgili muhabbet ettiğim Kızılca Hoca, konuya aynı zamanda yerelden evrensel boyuta, çok yönlü bakan bir isim. **Söyleşi: Ayhan Aydın Devamı: Say: 4'de**

YAZARLAR

	Abdullah AYSU 7'de
	Turan ESER
	Ayhan AYDIN 4'de
	Şahin KÜÇÜK 1'de
	Saadet BAYAR 3'de
	Süleyman ZAMAN 7'de
	İsmail ÇINAR 8'de
	İsmail METİN
	Y. Kemal BAYAR 3'de

DİVRİĞİ GAZETESİ
 divrigigazetesi@gmail.com
0532 327 19 58
POSTA ÇEKİ HESABI
 Sadet Bayar: 09548784

Lezzet ustalığında 30 yılı aşkın tecrübe

"%100 Dana eti ile hazırlanan Anadolu'nun lezzetli et yemeklerini, geleneksel yöntemler ve eşsiz bir sunum ile beklentilerinizin ötesine taşıyoruz."

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

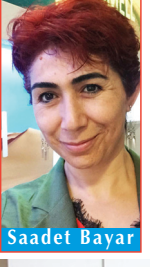
keyvenicatering keyveniyemek keyveni
 www.keyveni.com.tr

Araç Konvoyu ile kutlama

**DÜNYAYI
GÜZELLEŞTİREN
ÇOCUKLARIN
BAYRAMI
KUTLU OLSUN**

Mustafa Kemal Atatürk tarafından çocuklara armağan edilmiş tek bayram olan 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları bu yıl koronavirüs önlemleri nedeniyle evlere taşındı. Sarıyer'de düzenlenen araç konvoyu ise

vatandaşların 100. yıl coşkısına eşlik etti. Sarıyer'de, yeni tip koronavirüs (Covid-19) salgınıyla mücadele kapsamında alınan tedbirler dolayısıyla 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın 100. yıldönümü araç konvoyu ile kutlandı.

COVID-19 GÖLGESİNDE 23 NİSAN

Mustafa Kemal Atatürk tarafından çocuklara armağan edilmiş tek bayram olan 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları bu yıl koronavirüs önlemleri nedeniyle evlere taşındı.

Sarıyer'de düzenlenen araç konvoyu ise vatandaşların 100. yıl coşkısına eşlik etti.

Sarıyer'de, yeni tip koronavirüs (Covid-19) salgınıyla mücadele kapsamında alınan tedbirler dolayısıyla 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın 100. yıldönümü araç konvoyu ile kutlandı. Sarıyer Merkez'de bulunan

Atatürk Anıtı'na çelenk bırakılmasıyla başlayan kutlamalar Türk bayraklarıyla süslenen iki ayrı araç konvoyunun mahalle mahalle gezerek vatandaşları selamlamasıyla devam etti. Sosyal mesafe kuralına uyularak gerekli önlemlerin alındığı kutlamalara Sarıyerliler evlerinin balkonlarından alkışlar ve marşlarla katıldı. Etkinlikler 17.00'de Sarıyer Belediyesi resmi instagram

sayfasında yayınlanacak Grup Şubadap konseri ve Kerem Eser'le Evde İllüzyon Atölyesiyle devam edecek.

DOĞUM GÜNÜ SÜRPRİZİ

Doğum günleri 23 Nisan olan ancak Covid-19 tedbirleri kapsamında evlerinden çıkamayan çocukları da

unutmayan Sarıyer Belediyesi ekipleri, minikleri evlerinde ziyaret ederek doğum günlerini kutladı. Görevliler tarafından hazırlanan pastalarla doğum günleri kutlanan çocuklara çeşitli hediyeler de verildi. Pasta ve hediye ile evlere giden ekipleri kapıda gören doğum günü çocukları ve aileleri büyük mutluluk yaşadı.

Türkiye'nin tadı, Türkiye'nin baharatı...

Katkısız & Doğal

Katkısız & Doğal

www.bagdatbaharat.com.tr

Bahçesehir Temizlik

Her yer misss...

0 212 924 88 68
0 539 721 41 83
0 554 581 83 03

WhatsApp
0 531 624 83 35

www.bahcesehirtemizlik.com

100.Yılında Ulusal Egemenlik

Beşiktaş Belediyesi, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın 100. Yıl dönümü dolayısıyla Youtube kanalından çocuklara özel bir yayın gerçekleştirerek miniklerin bayram coşkusuna ortak oluyor. Beşiktaş'ın cadde ve sokaklarının bayraklarla donatıldığını belirten Beşiktaş Belediye Başkanı Rıza Akpolat komşularına seslendi ve herkesi online olarak düzenledikleri 23 Nisan Online Geçit Töreni'ne davet etti.

BEŞİKTAŞ'TA ÇOCUKLAR 23 NİSAN'I EVİNDE COŞKUyla KUTLUYOR!

Beşiktaş Belediyesi, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın 100. Yıl dönümü dolayısıyla Youtube kanalından çocuklara özel bir yayın gerçekleştirerek miniklerin bayram coşkusuna ortak oluyor. Beşiktaş'ın cadde ve sokaklarının bayraklarla donatıldığını belirten Beşiktaş Belediye Başkanı Rıza Akpolat komşularına seslendi ve herkesi online olarak düzenledikleri 23 Nisan Online Geçit Töreni'ne davet etti. 23 Nisan Beşiktaş'ta sabah düzenlenen resmi tören kutlamalarıyla başladı. Bu yıl 100. Yılı kutlanan TBMM'nin kuruluşu ve Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün tüm dünya çocuklarına armağan ettiği 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları Koronavirüs salgını tedbirleri kapsamında sosyal mesafe kurallarına uyularak gerçekleştirildi. Beşiktaş Belediye Başkanı Rıza Akpolat da Beşiktaş Atatürk Cumhuriyet ve Demokrasi Anıtı'na tüm vatandaşları adına çelenk bıraktı. Başkan Akpolat 100. Yılı kutlanan

Meclis'in açılışının Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı için düşüncelerini de paylaşarak şunları söyledi; "23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı programımız dahilinde bu sabah resmi törenimizi gerçekleştirdik. Gazi Meclisimizin açılışının 100. yılında tüm vatandaşlarımız adına

online kutlamalar yapılarak minikler bayram coşkusunu doyasıya yaşıyor. Beşiktaş Belediyesi ilçenin cadde ve sokaklarını 23 Nisan'ın "100. Yılında Her Evde Kutlu Olsun" afişlerini astı ve her yeri bayraklarla donattı. Beşiktaşlı vatandaşlar da evlerini Türk Bayrakları ve

boyama seti ve bayrak dağıttı. Belediyeye ait anons aracı ise tüm gün ilçede çocuklara yönelik şarkılar çalarak tüm çocukların evlerinde mutlu olmalarını sağladı. Beşiktaş Belediyesi YouTube Kanalı da çocukların bayramı neşe ve coşku içinde geçirmesini sağlamak için

Beşiktaş Atatürk Cumhuriyet ve Demokrasi Anıtı'na çelenk sunduk." dedi. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün tüm dünya çocuklarına armağan ettiği 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın 100. yılı bu sene Koronavirüs salgını nedeniyle ilk kez evlerde kutlanıyor. Türkiye'nin birçok yerinde

Atatürk'ün posterleriyle süsleyerek bayram kutlamalarına katılıyor. 100. Yıla özel kutlamalar kapsamında, Dünyaca ünlü projelere imza atan Beşiktaş Çocuk Korosu tüm dünya çocukları için 23 Nisan 100. Yıl Marşı'nı seslendirdi. Beşiktaş Belediyesi ekipleri miniklerin bayramını renklendirmek için önce gökyüzüne balonlar bıraktı ardından çocuklara

23 Nisan'a özel olarak çocuk filmlerinden, kukla ve meddah gösterimlerine eğitici ve eğlendirici zengin içeriklerle dopdolu bir yayın akışı hazırladı. 23 Nisan akşamı tüm Türkiye'de olduğu gibi Beşiktaş'ta da akşam saatlerinde hep bir ağızdan İstiklal Marşı okunarak bayram en güzel şekilde kutlanacak. Başkan Akpolat'tan Anne ve Babalara Online Geçit Töreni Çağrısı Beşiktaş Belediye Başkanı Rıza Akpolat'da sosyal medya hesabından bir çağrı yaparak anne ve babalara seslendi, bütün çocukları Online Geçit Töreni'ne davet ederek şu ifadeleri kullandı: "Sevgili anne babalar, çocuklarınızın fotoğrafını #HerEvdeKutluOlsun hashtag'iyle bizimle paylaşın, Instagram hesabımızdan yayınlanacak 23 Nisan'a özel online geçit töreninde onlar da yerini alsın. Bu yıl #23Nisan'da evdeyiz ama online geçit töreniyle Beşiktaş'ta hep beraberiz!"

Gerçeğe Hû

Yahya Kemal Bayar

divrigigazetesi@gmail.com

Divriği Kültür Derneği

Divriği Kültür Derneği'nin bir dönemini yazarken Türkiye'nin en çalkantılı, en karanlık, siyaseten en dramatik tarihini de kısmen yazmış oluyoruz. Daha önce yazmıştım, kısaca özetlemek isterim?

Divriği Kültür Derneği, yerel dayanışma ve yardımlaşma gerekçeleri ile kurulduktan sonra, 1977'li yıllardan başlayarak Türkiye sosyalist hareketi ile aynı mecrada yürüyen siyasi bir çizgiye doğru evrildi. Bu girişim derneğin asıl işlevini ortadan kaldırarak, onu sol bir örgütün hanesi haline getirdi. Derneğe yapılan bu siyasi hamle doğru mudur, yanlış mıdır, bu başka bir tartışmanın konusu elbette? Ama şu da bir gerçek ki, siyasi süreç göz önüne alınıncaya, derneğin kuruluş gerekçeleri ve tüzüğü tamamen rafa kaldırılmış oldu.

Sadece bir örnek verelim; Çeşitli yardımseverlerin şartlı bağışlarıyla yapılarak kısa bir sürede hizmete giren, İstanbul Koca Mustafa Paşa Semsit'inde bulunan 6 katlı bina "Divriği Öğrenci Yurdu" bu süreçte dernek yöneticileri tarafından kapatılarak bir marangoz ustasına kiraya verildi. Daha sonraki süreçlerde derneğin başkanlığını da yapmış kişilerden birisi bu binayı dernekten "kiralayarak" dersane işletmeciliği yaptı. Bu kiralama süreci bazı dernek üyeleri ve yöneticileri arasında çeşitli şaibelere yol açmıştı. Tekrar konumuza dönelim?

12 Eylül öncesi ve sonrası süreçlerde, derneğin sol örgüt ile ayrışmasına yol açan başka ve çok ilginç bir duruma şahit oldum. Soğuk savaş koşullarının, bir ürünü olarak, Dünya Sosyalist ve Komünist Örgütlerde öne çıkan en etkili yönetim erki Merkez Komite, onun en üstü de "Genel Sekreter" idi. Bu katı hiyerarşi herkes tarafından biliniyor zaten.

Türkiye Sol ve Sosyalist Hareketi, Dünya Solu ile aynı noktada birleşerek örgüt yapılanmasında "Genel Sekreterlik" makamını kutsal kabul etti. Bu da başka bir tartışma konusu tabi ki? Ancak konumuzla ilgisi şu;

Dernek yönetimi içinde bulunan bu zihniyetlerden bazı kişiler, Komünist ve Sol Örgütlerdeki "Genel Sekreterlik" ağırlığını Divriği Kültür Derneği'ne şablon gibi oturtarak derneğin tüzük maddesi yaptılar. Dernekte öyle bir yapı meydana çıktı ki, "Genel Sekreter" dernek başkanından daha yetkili hale geldi. Ve bununla da övünmeye başladılar.

Hatırlayanlar bilir, aynı zihniyet bir dönem CHP'ye de sirayet etmişti. Tüzük gereği, Genel Sekreter, Genel Başkan'dan daha yetkili sayılıyordu?

Sosyalizmin ve solun bir sistem olarak 1990'lı yıllardan sonra ortadan kalkmasının ardından, "Genel Sekreterlik" hülyaları da ortadan kalkmış oldu.

Daha önce çok kısa yazmıştım, Divriği Kültür Derneği 12 Eylül Faşist Darbesi sürecinde yaklaşık 4 yıl kapalı kaldı. Daha sonra da açıldı. Derneğin açılması sürecinde Türkiye Faşist Darbenin esareti altında inim inim inlemekte idi. Yüzbinlerce insan ya tutuklu ya da aranır vaziyette idi. Asla can güvenliği yoktu. İnsanların başına her an her şey gelebilir, hatta sokak ortasında öldürülmenin şaşılacak bir şey değildi.

En küçük, en etkisiz, en sıradan kurum, sendika, dernek gibi yerler kapalı olduğu için Divriği Kültür Derneği'nin açılması tutuklanmayan, dışarıda olan sol kesimin nefes alacağı yeri oldu adeta. Dernek haftanın her günü dolup taşıyor, biraz alçak tondan da olsa sol içi tartışmalar aynen devam ediyordu. Yine bu dönemde sol içinde çok yaygın olan, polis ve emniyet tarafından kullanılan "Ajan" kişilerin Divriği Kültür Derneği'nde olabileceği tartışmalarına sıklıkla şahit oluyorduk. Bir zaman sonra korkuğumuz başımıza geldi, derneğe sık sık gelen sol ve sosyalist kimliği ile tanıdığımız Divriği'nin bir köyünden olan kişinin Ajan olduğunu, MIT tarafından Abdullah Öcalan'a suikast için Beka Vadisine yollandığını, orada yakalanarak, durumunu itiraf ettiğini gazetelerden öğrendik.

Divriği Kültür Derneği'nin kendi özgün tarihini, yaşamadığını, yaşatmadığını ve yazmadığını, solun geçmiş tarihini kendi tarihi gibi sandığını, yer yer bununla övündüğünü, dolayısıyla arkasında başarı hikayesi bırakmadığını ifade etmiştik. Buna bir örnek olsun diye hatırlatmakta fayda var; Zannediyorum 1987 veyahut 88 yılları idi. Dernek kongreye gidiyordu. Adlarını burada yazmayalım, geçmişte çeşitli sosyalist sol fraksiyonlara mensup kişilerden oluşan 4 ayrı siyasi liste ve grup dernek kongresine aday oldu, yarıştılar. Kongrede "Marksist sol jargonlar ve farklılaşan sosyalist sol görüşlerden başka hiç bir şey konuşulmadı. Hatırimda kaldığı kadariyle kongre Vatan Caddesi üzerinde bulunan Lunapark içinde bir salonda yapılmıştı. Kongreye yaklaşık olarak 3 bin kişinin katıldığını biliyorum. Kaybeden 3 liste mensupları dernekten tamamen uzaklaştı, kazanan liste göreve geldi.

Son yıllarda, biraz da gururla "Derneğin 5 Bin Üyesi Var" diyoruz. Hah işte o üyeler bu kongrede seçim almak için yapılan naylon üyelerden ibaretti. 25 sene önce hayatını kaybeden bile dernekte üyeliği devam ediyordu.

Daha sonraki yıllarda benzer zihniyetler de seçim almak hesabıyla derneğe naylon üye yaptılar. Dernek yönetimleri tam 30 sene "Üye Güncellemesi Yapacağız" dedi ama yapamadı. Yeni dernekler yasası devreye girince dernek üyelikleri de zorunlu olarak güncelleniş oldu.

Bahsi geçen 5 bin üye şimdi bine düştü sanıyorum. Yeri gelmişken hatırlatmak istiyorum, İstanbul'da 170 bin Divriğili yaşadığı tahmin ediliyor. Bu nüfusun yüzde kaç derneğe uğruyor, dernek yöneticileri bu nüfusun yüzde kaçına ulaşıyor? "Yerel dernek nedir ne değildir?"

"Divriği Kültür Derneği Tüzüğü ne anlama geliyor? Önümüzdeki yazılarda bunları irdeleyelim mi?

Alevilerde Şifa Geleneği

Ayhan Aydın

Altınbaş Üniversitesi Öğretim Üyesi Gül Kızılca Yürür ile “Alevilerde ve Dersim’de Kadın ve Sağaltıcı, İyileştirici ve Şifa olarak kabul edilen Kültür ve Doğa üzerine yaptığımız söyleşimizin ikinci bölümünü kaldığımız yerden sürdürüyoruz.

Kadınlar...

Evet. Evren yani kozmogoni... Şimdi bütün kâinatın içerisinde, Alevi düşüncesinde hatta Alevi-Bektaşî diyelim bir bütün halinde söyleyelim ki bunu vurgulamamın nedeni Balkanlar da var. Büyük bir kitle de var, onları da göz ardı etmeyelim. Onlar da aynı felsefeden, aynı tasavvuftan besleniyorlar çünkü. Fatma Ana olgusu var, kadın olgusu. Yani, tamam Hz. Ali, Hz. Hasan-Hüseyin ama hepsinin merkezinde Ehlibeyt’in ana kimliği, Hz. Muhammed’in kızı Fatma Ana var, dişillik var burada. Bu dişil gelenek, Fatma Ana eli gibi daha nice birçok şeyde Alevilerin inançlarının merkezinde. Ve kadın, kadın olgusu çok önemli. Bunu nasıl göreceğiz? Kadının mesela sağaltı, sağaltı ya da iyileştirici kültürde, o kadınların baskın bir rolü var. Yani sağlıklı bitkiyi, şifa bitkisini bulan kadınlar, el veren, kurşun döken, kötü gözler karşı nazar dualarını okuyan, nazarı def eden kadınlar.

- Kadınlarda daha fazla bir iyileştirme özelliği var öyle mi hocam?

Kadınlarda daha fazla var. Evet, evet. Bu doğurmaktan geliyor tabii ki. Yani ama tabii bazı dedeler şunu Dersim’de açık açık söyler, Hakk Ana Fatma’dır. Bunu tabii herkese söylemez. Burada kastedilen aslında yani Ana Fatma’nın Hasan’ı, Hüseyin’i ve yani işte bütün guruh-u naciye’yi, naciye olarak da düşünebiliriz, doğuran rahim olmasıdır. Yani kadının doğurganlığı ilk kapıdır. Hani ruhun maddeye girdiği kapıdır ki madde varlıktır. Varlık önce gelir. Yani mekân önce gelir. Şimdi, bazı düşüncelerde mekânsızlık önce gelir, sonra mekân oluşur. Yani Dersim’deki ağırlıklı düşünce ki mesela Başköylü Hasan Efendi bunu kitabında çok ayrıntılı tartışıyor, mekân ve mekânsızlık, lâmekân. Ve hayır diyor, varlık ve mekân öncedir, diyor. Ana Fatma mekândır, varlık. Yani varlık

doğumla gelir. Ve bütün hani bu kırklar meselesi, cem falan yani. Dersim’de bunu bana Kedekli Zeynel Dede çok açık anlattı. O kırklar dedi ana rahminde bir araya gelir. Ana rahminde cem tutarlar, birbirlerine ikrar verirler ve yeni bir insan meydana gelir. Yani yeni insanda, her seferinde yeni bir evren doğar. O evrenin gereği nedir? Madde birbirine ikrar verecek. Ve o kırklar zaten Dersim’de kırk melek olarak da anlatılıyor. İnsan bedenine tek tek giriyor kırk meleke, bu Hakk’tan gelen Ana Fatma’nın kırk melekesi. Buna biz Kemah Hıdır Abdal ocağında da buna benzer bir hikaye biliyordu kadınlar. “a, kırk melek” dediler. Tabii Dersim’de ilginç olan, mesela bu Hıdır Abdal’da yoktu, Kırk Melekenin mekânı Dersim’de Ana Buyare Gölü ki bugün Buyar diye erkekletirenler de var, bu Dersim’de bir tartışma. Yani doğaya çok bağlı Dersim’de bütün bunlar, yabani doğaya. Dağların tepesine mesela, dağın tepesinde bir buzul gölünde yaşıyor bu Kırk Meleke. Düşünün o kadar ki bu Kırk Meleke bir araya gelip insanı oluşturuyor. Gelip sizin melekeleri deriz ya melekeleri zayıf falan, sizin benliğinizi oluşturan kırk meleke bunlar ve bunların yaşadığı bir göl

var. Bu kadar yabani doğayla iç içe bizim, oradan geliyoruz yani biz.

Kutsal Doğa ve Dersim - Son dönemlerde de hani bu vaşak, gelincik, geyikler, dağ keçileri... Katil ruhlular, katiller bunları yok ediyorlar. Ama Dersimlinin bu gözbebeği gibi duru duyguları çok dikkate değer. O Dersimli ki kutsal bildiği o dağların, o ziyaret mekânlarının suyu yüzü hürmetine doğayı bir bütünlükte gördükleri için, tüm canlıları kutsal bilip bu uğurda canlarını bile veriyorlar. O canlar bir bütün. Yani o zaman dağlar canlı, var. Dağların içerisinde o hayvanların tümü hayvan değil hepsi bir can ve canlı. Bütün vaşaklar, bütün gelincikler, bütün dağ geyikleri, dağ keçileri hepsi bir bütünlükte. Ve insan, hepsini koruyanlar erler, evlialar ama bir bütünlükte. Bu bir evren, Dersim Evreni.

Çok güzel dediniz çünkü o dağ keçilerinin sahipleri var. Yani işte diyeyim kısa boynuzlu olan Ana Fatma’nın, şurasında akıntı olan bir, Düzgün’ünki de var Hızır’ınki de var da, Sarık Zivan ismi, yani ismi Ermeni’ye çalan bir azizin bile dağ keçisi var. Her farklı dağ keçisi

türünün, dediğiniz gibi, bir sahibi var. O sahip meselesi çok temel bir şey yani. Yabani doğayla böyle bir ilişki var. Ama hani şey sahiplenmesi değil, bu benim, ben buna istediğimi yaparım, hayır. O senin sahibin ama. Yani siz dediniz ya, hani düşünürsek şimdi Anadolu’nun ilk tanrıları, ilk bilinen kutsalı, hani yabani dağların kutsalı olan Kybele değil mi? Bu yabani dağların hanımı. Hani o yabani dünyayla ilişkimiz ne zaman değişti de biz onun sahibi olmaya başladık, bunu düşünmeliyiz. Ama Dersim’de hala bu eski yabani doğanın bize sahip olması, bizim yaşam gücümüzün sağlığımızın oradan gelmesi, hatta melekelerimizin yabani doğadan gelmesi, krater gölünde yaşıyor olmaları. Mesela meleke, ya bunun akıl melekesi zayıf, bunu bir erene evliyaya götürelim. Yani bir şifa arayalım, kurban keselim, yürüyerek gidelim, sürünerek gidelim, yalın ayak gidelim, günlerce gidelim, zahmeti çileyi çekerek gidelim, zikrederek gidelim, ulaşalım ona ki bunun melekeleri yerine gelsin. O erler, erenler buna bir sağlık versin, bir şifa versin, deriz. Bu bence yaşayan bir kültür?

Evet, işte o ilişki biçimi yani o ilişkilene biçimi. Hani bir dağın hem bir dağ olması, bir taş hem de kutsal bir varlık olması hem de benim içimde kendini gösteren bir kuvvet olması. Bu herhalde başka bir yaklaşım. Yani bu modern tıbbın yaklaşımından çok başka bir yaklaşım. O yüzden bitikler yaklaşımı da bir başka, sağlıklı yaklaşımı da başka hani bunu anlamadan öbürünü anlamıyoruz.

- Dersimden çıkalım, aynı şeyler ocaklarda diğer dergâhlarda var mı, nasıl yaşıyor?

Bence Anadolu’nun, yani ben de bu Kızılbaş geleneğinden geldiğim için, Anadolu’nun Alevi ocaklarının tümünün iyileştirme açısından incelenmesi gerekir. Bu çok büyük bir iş. Bilimsel yöntem kullanılarak, kıyaslamalı bir yöntem ve bunların farklılıklarının ve benzerliklerinin saptanması gerekir ki biz anlayalım, Anadolu Aleviliği neye, nasıl cevap vermiş? Belli bir ekolojinin içinde mesela o bölge bitkileri nasıl kullanmış? Orta Anadolu’daki iyileştirme geleneğiyle Akdeniz’deki ya da Ege’deki arasındaki farklar bize aslında sırf Alevilik hakkında da değil, insan doğa ilişkisi hakkında çok şey anlatacak. Ve bu sırf aman Aleviliği anlayalım diye de değil. Çünkü biz doğayı değiştiriyoruz, doğa bizi değiştiriyor, gelecekte de bu bilgiler bize lazım olacak. Yani bir şeyler değiştiği zaman biz nasıl yanıtlar vermişiz, çok yanıltıcı bir durum var burada. Ve hani tıbbın en güzel tarafı bu. Bedenle ilgili, çok somut. Yani adalet insanın yarattığı bir şeydir. Tıp aslında insanın verdiği olan bir şeye bir yanittir. Beden vardır.

Beden kurallarını koyar. Yani bedene aslında siz, şekillendirebilmeniz sınırlıdır, beden sizi şekillendirir. O yüzden yani somut bir şeyden yola çıkarak Aleviliği anlamak bize hem Anadolu coğrafyası hakkında hem Anadolu’daki kültürler hakkında çok şey anlatır ve çok şey öğretir. Bunu biz daha ancak yedi-sekiz yılda Dersim’i bitirebildik. Bitiremedik tabii canım bitirmek neresinde yani bitirmeye yakın bile değiliz ama çalıştık biraz. Mesela bu Sivas’ta yapılmalıdır, Çorum’da yapılmalıdır, Eskişehir tarafları, hani bu Abdalları konuşmuştuk sizinle, Adıyaman, Hakkari... Ve bence en çok çalışılması gereken de aşiretler konusudur. Anadolu’da yapılacak daha çok iş var bu konuda.

Özgürlüğün de, eşitliğin de,
adaletin de dayanağı ulusal egemenliktir.

H. Atatürk

23 NİSAN
ULUSAL EGEMENLİK ve
ÇOCUK BAYRAMI
Kutlu olsun

SARIYER
BELEDİYESİ

ŞÜKRÜ GENÇ | SARIYER BELEDİYE BAŞKANI

Kültürün Maddi Kanıtları

Prof. Dr. Doğan Kuban
*“Ulu Camii Cennet Kapısı,
 Mona Lisa’dan daha zengin”*

“Toplum kimliğini yok etmenin en kestirme yolu sanat yapıtlarının tahribidir. Onlar kültürün maddi kanıtlarıdır. Bunların başında mimari gelir. Kuşkusuz pek çok başka veri de var. Tarih de onlara dayanarak yazılır.”

Divriği’de Hürremşah’ın Cennet Kapısı Türkiye’nin en büyük sanat yapıtıdır.

Mengücek Emiri Ahmet Şah ve eşi Turan Melik’in yaptırdıkları Ulucami ve Şifahane'nin mimarı olan Ahlatlı Hürremşah’ın tasarladığı, bezemelerinin çoğunu eliyle yonttuğu taç kapılar Türk çağının en önde gelen başyapıtlarıdır. Kible kapısındaki yontu (heykel), tasarımı ve işçiliği ile İslam ve Yakındoğu’da yoktur. İkonografik olarak dünya sanat tarihinin hiçbir döneminde, büyük bir heykel uygulaması olarak, bu nitelikte bir ‘Cennet Kapısı’ imgesi yaratılmamıştır. Hürremşah’ın tasarladığı ve olağanüstü yaratıcılığı ile kendi eliyle yonttuğu bu taç kapı dünya sanat çevrelerinin artık farkında olduğu bir yapıttır. Divriği Ulu Cami ‘korunması gereken en önemli evrensel sanat miraslarından biri’ olarak, UNESCO’nun tarihi yapılar listesindedir. Anadolu Türk kültürünün kimliğini oluşturan en önemli tarih mirasıdır. Anadolu-Türk varlığının dokunulmazdır. Bu yazı 1967’de başlayan bir koruma çabasının ülke gündemine getirilmesi için bir çağrıdır.

Dünyada Eşi Olmayan Bir Şah Eser

Dünyanın en büyük Cennet Kapısı İmgesi, 800 yüzyıl önce, yaratıcı bir tasarımla ve kanımca, dünyada başka eşi olmayan bir yontu ustalığı ile dünya heykel sanatına armağan edilmiştir. Anadolu-Türk kültür ortamında yaratılan bütün sanat yapıtları arasında bu büyük sanat yapıtı ile eşleştirilecek başka bir yapıt yoktur. Ülkemizde tarihi anıtların arasında koruma önceliğinde ilk yapıttır. Korunması, fakat cahil restoratörlerin dokunmaması gereken bir ‘Şah-Eser’dir. Toplum kimliğini yok etmenin en kestirme yolu sanat yapıtlarının tahribidir. Onlar kültürün maddi kanıtlarıdır. Bunların başında mimari gelir. Kuşkusuz pek çok başka veri de var. Tarih de onlara dayanarak yazılır. 18. yüzyıla kadar yazının elle yazılması, eğitimin sadece dini öğreti niteliğinde olması, kitabın nadir ve sadece egemen olanlardan söz eden bir anlatı olarak kalması, okuma yazması olmayan toplumların bu güne kadar cahil kalmalarının nedenidir. Tek araştıran uzman yok Türkiye tipik bir örnektir.

Bugün 80 milyon Türk’ten hiçbiri, eğer bu konuyu inceleyen uzmanlar arasında değilse, Mengücekoğlu Beyliğini, adından başka bir şeyi ile hatırlamaz. Libya’nın ya da Van’ın nerede olduğunu bilmeyen sokaktaki

Mengücek Emiri Ahmet Şah ve eşi Turan Melik’in yaptırdıkları Ulucami ve Şifahane'nin mimarı olan Ahlatlı Hürremşah’ın tasarladığı, bezemelerinin çoğunu eliyle yonttuğu taç kapılar Türk çağının en önde gelen başyapıtlarıdır.

Kible kapısındaki yontu (heykel), tasarımı ve işçiliği ile İslam ve Yakındoğu’da yoktur. İkonografik olarak dünya sanat tarihinin hiçbir döneminde, büyük bir heykel uygulaması olarak, bu nitelikte bir ‘Cennet Kapısı’ imgesi yaratılmamıştır.

kalabalıklara Mengücekoğlu Beyliğini sormayın! Bizim de ulusal kültürümüz var diye böbürlenlen kimilerinden, ülkelerinin tarihi ve diline ilişkin bilgi alamazsınız. Kendi geçmişlerini öğrenmemişlerdir. Avrupa’nın Rönesans’tan sonraki aydınlanmasının bize sadece rüzgârı geldi. Kendi tarihimizi de Avrupalılardan öğrendik. Fakat bu

olmasının sonucudur. Tarihi kimliğimize sahip çıkamıyoruz. Mücevher’in farkında olmayan toplum Böyle bir yapıtın farkında olmayan ve ona eşi bulunmaz bir mücevher gibi davranmayan bu toplum, kültürel aymazlığın en derin çukurunda sayılabilir. Tarihin yaşayan verilerini koruyamıyor. Burada kabahat ya da suç, döner

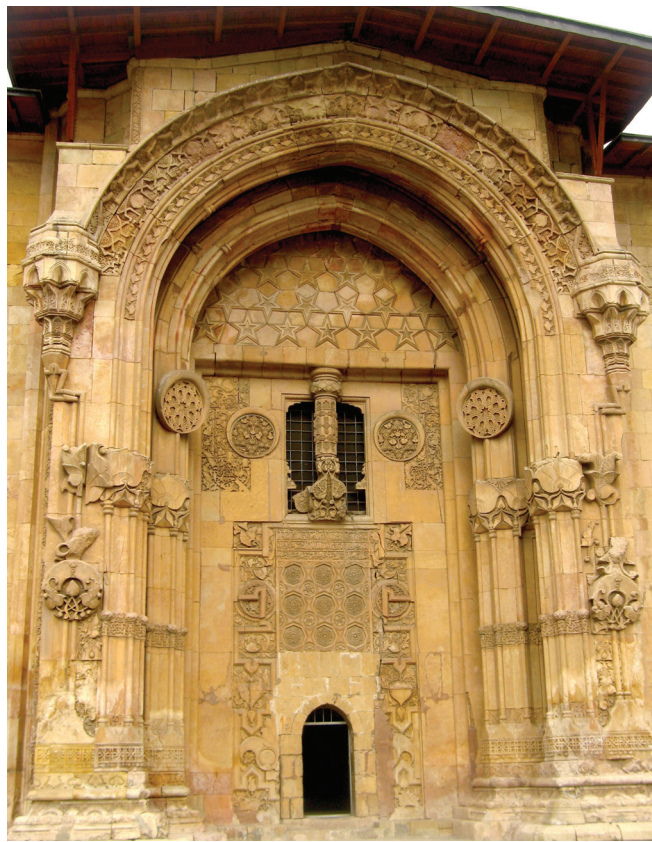
olmayan, çizgi ve sayıya indirgenemeyecek bir ağaç gibi, özgür bir tasarımı yaratılmıştır. Palmetler cennet ağaçlarını simgeliyorlar. Sanatçı kapı kemerinin üstüne yerleştirdiği ‘Lotus’ çiçeği motifinde de aynı davranışla, Hindistan’dan Mısıra, sonsuz yaşam imgesi olan lotus çiçeğini, en klasik biçiminde kullanarak, Cennet Kapısı imgesini

vurgulayan bu yapıt, Mona Lisa’nın portresi yanında, çok daha zengin bir sanat yapıtıdır. Hürremşah’ı Leonardo ile karşılaştırmak söz konusu değil. Ama bu kapı Louvre’da sergilenseydi, sanatseverlerin ağzından düşmezdi. Ulu Cami’nin kible kapısı büyük bir sanatçının hayalini süsleyen bir imge olarak, olağanüstü bir işçilikle taşla oyulmuştur. Bu cephede sanatçının olağanüstü hayalinin yarattığı derin ve güzel imgeler var. Ağaçlara insan yaşamının simgesi olarak bakmak, kat kat güneş simgelerini gök kubbenin tanrıya çıkan basamakları olarak düşünmek, sufi imgelerden çok daha güçlü ve etkileyicidir. Yükselişin lotusla bitmesi de, cennete giren inançlı insanın sonsuz yaşamını simgeler. Bu ayrıntıların çağdaş insanları nasıl etkileyeceğini bilmiyorum, ama İslam kültürünün sanatsal ifadesi açısından başka örneği yoktur. Hürremşah’ın sanatı üzerinde bir kitap yazılabilir.

Burada Pagan Kozmogoni Var

Bu tasarımda Türk Şaman tarihinden kalan olgular var. Pagan Türklerde Şamanlar göğü dokuzuncu katına yükselerek Kök Tengri’ye simgesel olarak ulaşırlardı. Bu taç kapıda sanatçı, dokuz gök katını simgelemiştir. Simetrik gibi, ama değil! İnsan yaşamını doğaya yaklaştıran bir yorum, birçok tarihi simge, sanatsal buluş var. Sanatçının olağanüstü duyarlılığı ve eşsiz el mahareti ve kanımca, Batının en iyi heykeltıraşlarıyla boy ölçüşecek bir ustalığı var. Simetrik bir tasarım gibi gözükmesine karşın, hiçbir biçim simetriğinin eşi değil. Her eli değdiği biçim, yerinde yontulurken yaratılmıştır.

Kısaca dünya çapında bir yontu yapıtımız, yani heykelimiz var: Cennet Kapısı simgesi... Eşi ne İslam’da ne batıda ne de herhangi bir kültürde yok. Türk halkının da bundan haberi yok! Bu toplumsal cehaletin en büyük kanıtıdır. Türk kültürü diye dövenenlerin utanması gereken bir durumdur. Türk kültürünü ağızdan düşürmeyenler için Türkiye’de bundan daha önemli bir arkeolojik kalıntı yoktur. Bunların farkında olmayan bir toplumun geçmiş kültür özentisi, içeriksiz bir politik söylemdir. Fakat asıl acı olan entelektüel ahlaksızlık (halk katında namussuzluk) ya da sanatsal duyarsızlık ve hamlıktır. Dış etkilere mutlaka korunmalı Hürremşah’ın yapıtını korumak için yontuya el değdirmemek ve yapının statik sorunlarını çözmek, yontuları dış hava etkilerinden korumak gerekir. Bu kapı bir müze objesidir. Her ayrıntısını o andaki yaratıcı vuruşu ile hiçbir tuşunu yinelemeyerek yapan bir büyük heykeltıraşın yapıtını taşıcı ustalarına restore ettirmeyi düşünmek bir cinayet programıdır. Buna karşı çıkmak, entelektüel kamuoyu için, dünya çapında bir sanatçıya, kültürel varlığımıza ve çağdaş koruma anlayışına saygı gereğidir. ‘Cennet Kapısı’ deyimi yeni bir kültür kampanyası çağrısıdır. Aydın vatanseverlerin katılması toplumsal bir görevdir.

toplum ve ülke, bir varlık olarak, bizim ocağımızdır. Ne var ki toplum, cehaletinin doğası sonucu buna sahip çıkma bilincini üretmiyor. Divriğilinin ortak aklı da, ‘kültür’ deyince Hürremşah’ın kapısını anımsamıyor. Tutucu halkın ne yazarını, ne dilinin tarihini, ne de anıtlarını bilmemesi, Avrupa’ya göre sığ kalmış Osmanlı kültürünün tarih boyunca hep taklitte yaşamış

kebab dükkânı ile tarihi taç kapı arasında bir fark görmeyen, halk ya da idareci, aydınlanmamış çoğunluğun değıldir. Yozlaşmış entelektüel ağızlığın sanatsal duyarsızlığıdır. Bu yontu, tarihimizin dokunulmazdır. Hiçbir kuruluşun malı değil, insanlığın ve Türk tarihinin malıdır. Türk tarihine onur veren bir mirastır. Bu taç kapıda, doğanın, geometrik

bir sonsuzluk simgesi ile taçlandırıyor. Hürremşah, neredeyse bütün Ortadoğu geçmişini özetliyor. Mona Lisa’dan zengin Bir taç kapısı simgesel çiçek ve yapraklar kullanarak sonsuza uzanan bir cennet kapısı olarak hayal etmek Hürremşah’ın bize kültürel hediyesidir. Dünyada başka eşi olmayan ve Anadolu-Türk kültürünü ayrıcalığını

TAZİYE TEŞEKKÜR

Geçirmiş olduğu kalp krizi neticesi hakka yürüyen, ailemizin gözbebeği, sevgili oğlumuz

CENK YALÇIN'I

26 Şubat 2020 Çarşamba Günü sonsuzluğa uğurlamanın üzüntüsü içindeyiz.

Oğlumuz CENK mekânında ışıklar içinde uyusun, devr-i daim olsun. Oğlumuzun hakka yürümesinin ardından bizleri yalnız bırakmayan, uğurlama merasimine, İstanbul'dan ve dışarıdan bizzat gelerek, acımızı paylaşan ve evimize taziye ziyaretinde bulunarak bizlere manevi desteğini esirgemeyen çok değerli can dostlarımıza, akrabalarımız ve yakınlarımıza, çelenk gönderen kurum ve kuruluşlarımıza, telefon ve sosyal medya üzerinden taziyede bulunan, gazetelere taziye ilanı veren STK'larımıza, canlarımıza şükranlarımızla teşekkür ederiz. Rabbimiz hiç bir Anne-Babaya ve Aileye evlat acısı yaşatmasın. Dualarımızla saygılar sunarız.

YALÇIN AİLESİ ADINA
Ali Haydar Yalçın

ACI KAYIBIMIZ

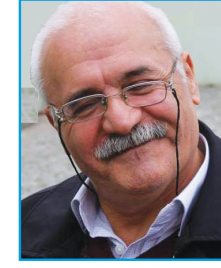
Divriği'nin hatırşinas kişilerinden, dürüst ve çalışkanlığı, hayırseverliği ve her zaman iyi niyetiyle gönüllere giren, Divriği Cazaevi'nin Cemevi olmasını sağlayan

MEHMET YILDIRIM'I

kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyiz. Kendisine allah'tan rahmet, ailesine ve akrabalarına başsağlığı dileriz.

Divriği
GAZETESİ

Zamane

Süleyman Zaman

sulzam1956@hotmail.com

Koronali Günler.!

İnsanlık, bu günler de zorlu bir yaşam sürüyor. Belki de son yılların en kabuslu günleri bugünler... Öyle ki sokaklar boş, fabrikalar da makinalar susmuş, üretim durmuş, insanlar evlerinde adeta birer tutsak gibi yaşamak zorunda kalmıştır. Bunu yapabilen, insanları korkutup evler de kalmsını sağlayansa gözle görülmeyen ve hatta bir canlıya tutunmadığı sürece canlı bile olmayan nanometre (metrenin bir milyar da biri) boyutlarında bir virüs.

Gerçek olan şudur:

Bu kadar küçük boyutlu bir virüs, dünyanın "egemeni" olduğunu söyleyen bir akıllı ve bilinçli varlığı esir almış durumdadır. Dolayısıyla dünya insanlığı büyük bir salgının içinde, gelecekle ilgili bir belirsizlik yaşıyor. İnsanlar korku içinde bekliyor. Bir an önce normal yaşama dönmek istiyor. İnsanlar, bu virüsün etkisinin ne zaman biteceğini bilmiyor. Bilim insanları da büyük bir özveriyle aşı ve ilaç bulmak için çalışıyorlar. Sağlık çalışanları, kendi hayatlarını tehlikeye atarak, hastaları iyileştirmek için uğraşıyorlar. Onlara insanlık çok şey borçlu. Zaten, insanlığı bu beladan kurtaracak olanlar da sağlık çalışanları ve bilim insanları olacaktır. Bilim insanları, her an, her saat laboratuvarlar Korona Virüsünün genetik yapısını çözüp, onu ortadan kaldıracak veya etkisiz bırakacak aşılarda veya ilaçlar geliştirmek için uğraşıyorlar.

Tüm bu uğraşlara karşın, iİnsanlık, bu esaretten ne zaman kurtulacak, bu da belli değil...Burada önemli olan, virüsün insanlara daha az zarar vermesini önlemek için bilim insanlarının ortaya koydukları kurallara uymak, en akıllıca davranış olacaktır.

Şu bir gerçek ki insanlık tarihi yeni çağa girmiş bulunmaktadır. Yani artık tarih, "korona öncesi ve korona sonrası" olarak yazılacaktır. Öncesi belli; çünkü yaşamışlıkların toplamı! Ne var orada; orası; büyük insanlık adına; acılar, yoksulluklar, sömürü ve adaletsizlikler, gelir dağılımı bozukluğu vs. gibi olumsuzluklar var. Peki, Korona sonrası nasıl bir dünya olacak? İşte esas sorun budur? Bu konuda herkes kendince bir şey söylüyor. Kafalar karmakarışık. Ama şurası bir gerçek ki, "geleceğin dünyası artık eskisi gibi olmayacaktır".

Umarız ki Korona sonrası oluşacak olan dünya, tüm insanlığın yararına işleyen "değerler toplamıyla" kurulsun. Bu değerlerin oluşması, kendiliğinden olmaz. İnsan iradesi burada büyük önem taşıyor. Dolayısıyla, yeni toplumsal değerlerin oluşmasında, aklın, bilimin, sanatın, teknolojinin, üstün etik değerlerin vs. öne çıkması gereklidir. Bundan dolayı da bilim insanlarına, sanatçıya, teknikerlere, toplumun hafızası olan bilgelere vs. büyük bir iş düşmektedir.

Herkesin korona dolayısıyla evler de kaldığı bu dönem de, bir çok insan işini yitirdi. Bir çok insan evine ekmek bile götüremeyecek konumda. Bu durum da yardımlaşma, dayanışma çok önemlidir.

Bu günler de geçecektir. İnsanlık, daha önceleri de büyük salgınlar yaşamıştır. Bu salgın da sona erecek ve insanlar normal yaşamlarına döneceklerdir. Bunun için biraz sabır ve kararlılık gereklidir.

Koranasız günlerin en kısa sürede gelmesi dileğiyle, tüm canalara geçmiş olsun...

Divriği
GAZETESİ

AYLIK YIL: 14
SİYASİ SAYI: 146
GAZETE

İmtiyaz Sahibi:

Renk Ajans Basım Yayın ve Matbaacılık Adına
Sadet Bayar

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür

Yahya Kemal Bayar

Görsel Yönetmen

Ayhan Aydın

Teknik İşler Sorumlusu

Şahin Küçük

Reklam ve Abonelik

Sadet Bayar

Yayın Kurulu: Ayhan Aydın, Müslüm Doğan, Şahin Küçük
Mustafa Özker, Süleyman Zaman, Mehmet Aydın, Sadık Çelik
İsmail Çınar, Hidir Çam, Nilüfer Muratoğlu, Muharrem Yağbasan

Yayın Danışma Kurulu: Mustafa Özker, Yunus Öztepe
Hüseyin Özkahraman, Mahmut Şengül, İsmail Asil, Ayhan Aydın

YÖNETİM YERİ

Renk Ajans Basım Yayın ve Matbaacılık
Eskişehir Mah. Dericiler Sok. No: 22/7 Şişli-İstanbul
Tel: 0532 327 19 58 - 0532 302 46 53
www.divrigi.com.tr e-mail: divrigigazetesi@gmail.com

BASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272
Topkapı/İst. Tel: 0212.567 52 24

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Divriği Gazetesi'nde yer alan haber, yazı ve fotoğrafların yeniden yayım hakkı saklı tutulmuştur. İzin alınmadan ve kaynak gösterilmeden yayımlamak Basın Kanunu gereğince hukuki ve cezai yaptırıma tabidir.

“Divriği Dağlarında Devrimciydim”

AKP’li Tefvik Göksu Gerginlik Yaratmakta Usta.!
AKP İBB MECLİSİNİ ÇALIŞTIRMİYOR
Göksu CHP’lileri işaret ederek,
“Vatan Hainleri Nerede Dense, Burda Diyecekler” benzetmesi yaptı.

Divriği Dağlarından Bir Devrimcinin İBB Meclisine Tavsiyeleri
“Birarada Hoşgörü İçinde Yaşamak Zorundayız”

CHP’LİLERE VATAN HAINİ BENZETMESİ

İBB (İstanbul Büyükşehir Belediyesi) 9 Mart Pazartesi Günü yapılan Aylık Olağan Meclis Toplantısında gergin anlar yaşandı. AKP Grup Başkanı ve Esenler Belediye Başkanı Tefvik Göksu İBB Meclisinde yaptığı gündem dışı konuşmada CHP ve İYİ

Parti’li Meclis Üyelerini işaret ederek, “Vatan Haini” benzetmesi yaptı. Bunun üzerine İBB Meclisinde kavgaya varacak şekilde arbede yaşandı. 3 Gün aradan sonra toplanan İBB Meclisinde CHP’li Meclis Üyesi Seyit Ali Aydoğmuş ortamı yumuşatan, gerginliği azaltan bir konuşma yaptı. Aydoğmuş; “Her ne olursa olsun, hangi siyasi fikriniz olursa olsun, şiddet ve hakaret içeren tutum almak bizlere yakışmaz”

“CENK HALİNDE HATIR SORMAK ALİCENAPLIK’TIR”

Önce 31 Mart 2019, ardından da 23 Haziran’da İBB (İstanbul Büyükşehir Belediyesi) seçimlerini kaybeden AKP aldığı yenilgiyi bir türlü hazmedemeyerek İBB Meclisini çalıştırmıyor. İBB Meclis çoğunluğunu elinde bulunduran AKP Grubu yapılan her meclis toplantısında gündem dışı konuşmalarla mecliste gerginlik yaratmaya devam ediyor. 9 Mart Pazartesi Günü yapılan İBB’nin Aylık Olağan toplantısında gergin anlar yaşandı. AKP’li Esenler Belediye Başkanı, aynı zamanda İBB Grup Başkanı Tefvik Göksu yaptığı konuşmada, CHP’lileri Suriye politikası konusunda hedef alarak “Vatan Hainleri Nerede Dense, Burada Diyecekler” dedi. Bunun üzerine mecliste arbede çıktı. AKP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Grup Başkanı Tefvik Göksu’ya

S.Ali Aydoğmuş İBB Meclisinde yaptığı konuşmada, AKP’li üyelere sağduyu çağrısı yaparak, “Birarada yaşamak zorundayız. Bizim başka seçeneğimiz yok, sizin gibi düşünmeyenlere tehammül etmeyi öğrenmelisiniz” dedi.

CHP’li Meclis Üyesi Seyit Ali Aydoğmuş ders verir gibi bir cevap verdi. Aydoğmuş, “Bir arada huzur ve barış içinde yaşamak için üslubumuza dikkat etmek zorundayız” dedi. İstanbul Büyükşehir Belediyesi CHP’li Meclis Üyesi Seyit Ali Aydoğmuş 12 Mart Perşembe Günü yapılan 2’inci meclis oturumunda gündem dışı söz alarak, Tefvik Göksu’ya sakin olması konusunda tavsiyelerde bulundu. CHP’li İBB Meclis Üyesi Seyit Ali Aydoğmuş yaptığı konuşmada, 12 Mart Faşist Muhtırasının 39’uncu yıldönümü dolayısıyla, yol açtığı siyasi tahribatları ve uygulamaları sonucunda Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan’ın idam

Kanlı Pazar gibi en kötü siyasi cinayetler, o dönemin tabiriyle, Kontrgerilla veyahut Gladyo eliyle işlendi” dedi. Aydoğmuş; MİT’in Sırlarını Terkoğlu ve Pehlivan İfşa Etmedi KOZMİK ODAYI TESLİM ETTİĞİNİZ FETÖ İFŞA ETTİ CHP İBB Meclis Üyesi Seyit Ali Aydoğmuş 12 Mart Perşembe Günü yapılan 2’inci Meclis oturumunda yaptığı konuşmada şunları söyledi. “Geçtiğimiz günlerde Gazeteci Barış Terkoğlu, Barış Pehlivan ve Murat Ağirel tutuklandı. Tutuklamaya gerekçe olarak Suriye’de hayatını kaybeden MİT Mensubunun haber yapılması iddia edildi. Beyler, siz onu Kozmik Odayı FETÖ Terör Örgütüne

Birbirimizin üzerine yürümek, kin ve nefret ile birbirimize bakmak ne oluyor. Suriye konusunda bizi “Zalim Esed” gibi görmeyi anlamak imkansız. Yandaşınız olan Akit Gazetesi, İdlib Operasyonunu işaret ederek, “Şarap Kokan Generallerden, Barış Kokan Generallere” diyor. Bu nasıl bir dil ve üslup. 15 Temmuz FETÖ Darbesini canları pahasına önleyen askerler Şarap Konan Generaller mi? FETÖ eliyle üretilen Ergenekon ve Balyoz davaları ile tutuklananlar, Şarap Kokan Generaller mi? Sizin atadığınız 81 ilin 79’unun valisi FETÖ’cü çıktı. Atadığınız 4 bin 5 yüz hakim ve savcının 4 bin 2 yüzü

edilmesini eleştirdi. Aydoğmuş, dönemin Başbakanı Süleyman Demirel’in, Deniz, Yusuf ve Hüseyin’in idam edilmesini, Adnan Menderes’in idam edilmesinin rövanşı haline getirdiğini ifade ederek, “3 bizden 3 sizden” mantığı ile öç almaya kalkıştığını söyledi. Aydoğmuş, “Dönemin Faşist Generali Memduh Tağmaç, İktisadi gelişme siyasi gelişmenin önüne geçti diyerek gelişen sol ve sosyalist dalgayı kırmak için devrimcilere karşı darbe yaptı. 15-16 Haziran büyük işçi direnişleri göz önüne alınarak, çalışma hayatındaki işçi haklarını ortadan kaldırmak için 274-275 sayılı yasaları çıkardılar. Nihayetinde bir süre sonra 12 Eylül Faşist Darbesi gündeme geldi. Bu süreçlerde akıllarda kalan

açarken düşünseydiniz. Devletin, MİT de dahil bütün sırlarını FETÖ’ye siz teslim etmediniz mi? Geçtiğimiz yıl İBB Heyeti olarak sizler de vardınız. İsrail Polisi beni gözaltına alarak sorguladı. Geçmiş devrimci yaşamımda ne var ne yoksa bana anlattı. Beyler devletin gizli sırları İsrail Polisinde ne arıyor. MİT’in sırlarını bu 3 gazeteci değil, Kozmik Oda’yı FETÖ’ye vererek siz servis ettiniz.

Konuşmasının son bölümünde siyasi gerginlikler yerine barış, kardeşlik ve hoşgörü dili öneren Seyit Ali Aydoğmuş, AKP’nin atadığı 4 Büyükelçi’yi gündeme getirerek, eleştiri yaptı. Aydoğmuş, “Bizim başka bir vatanımız yok. Aynı ayrı siyasi fikirlerimiz olabilir. Bu fikirlerimizi kavgaya ve şiddet ortamına taşırsak ayıp ederiz.

FETÖ’cü çıktı. Şimdi kalkmış başka meclislerde FETÖ’cü arıyorsunuz. Ararken de her önünüze geleni şeytanlaştırıyorsunuz” dedi. Aydoğmuş konuşmasını şu sözlerle bitirdi. “Daha dün Zalim Esed söyleminiz dilinizden düşmezken, Putin’in Esad önderliğinde önerdiği Suriye Arap Cumhuriyeti tezine neden ses çıkarmadınız. Son atanan Büyükelçilerden, “Şaban Dişli, Egemen Bağış, Merve Kavakçı ve Ozan Ceyhan” bunların dördü de Türkiye vatandaşı değil. Bunların dördü de, başka ülkelerin geleceğine hizmet edecekleri üzerine yemin etmiş kişiler. Yerli ve Milli Siyasetiniz bu mu?” dedi. Aydoğmuş’un konuşması zaman zaman AKP’li meclis üyeleri tarafından kesildi.

Haber: Divriği Gazetesi

Sol Açık

Abdullah Aysu

COVID-19’lu Günler

Kapandık içeri, az da olsa; canlandı, göz kapaklarını araladı dünya. Birçok yaban hayvanlar dibimize kadar geldi. Bıraktığımız, terk ettiğimiz alanlara, sokaklarımıza kadar sokuldular. Yaban hayvanlar sokaklarımıza kadar gelirken, biz yaptıklarımız ve yapamadıklarımızdan dolayı içeri hapseduk.

Yaptıklarımız/ yapamadıklarımız

Ormanlar bir bir yanarken, cıvı sesler çıkardık. Meralar talan edilirken aldırınımız az oldu. Sular borulara hapsedilirken, “su akar, Türk bakar” diye söyleyen yönetenlere çoğumuz kandık. JES’ler ve HES’ler yapılırken bir avuç köylüyü, şirket savunucusu “cengaverlerin” önünde birkaç avukatla yalnız bıraktık. Ürünlerimiz zehre, gıdalarımız kimyasal katkılara bulanırken, olmasın diye çırpınan bir avuç insanın yanı başında yer almadık. Onlarla omuzbaşı ol(a)madık. Bunlar yapamadıklarımız, yani Covid-19’un oluşmasına katkı koyan yanlışlar(ımızdı). Şimdi başışıklık sistemimizi nasıl güçlendireceğiz diye fellik fellik sağlıklı gıda arıyoruz. Yaptıklarımız ise, daha doğrusu şirketlerin (kapitalistlerin) yaptıkları; doğayı tahrip etmek, küresel iklim değişikliğini krize vardırarak, endüstriyel (kimyasallı) tarımdaki ısrarlarıyla Covid-19’a sebep olmalarıdır.

Fatura?

Bugün yaşadıklarımız, önümüze konulan o yanlışların faturası. Faturayı en çok vebalsiz, günahsız sağlıkçılar, bir de yoksul halk çekiyor. Biz açlık, kıtlık olacak mı, virüs saklandığımız yerden bizi bulacak mı, direncimizi güçlendirecek gıdaya erişecek miyiz diye çırpınıyoruz. Sağlıkçılar ise virüsün içimizden yakaladıklarını hayata döndürmek için kendi canlarıyla kumar oynuyor. Küresel şirketler sebebi oldukları Covid-19’u fırsat çevirmiş, para istifleme için doğaya saldırılarını hâlâ sürdürüyor. Sorunu büyütmeyle ve kârlarını çoğaltmakla meşguller.

Gün bugün?

Gün bugün, yarın değil. Yarın geç! Gün, aklı bugün başa devşirme günü. “Bu da, gelir bu da geçer” der, aldırılmazsak geçmez bu günler. Öyle bir vehme kapılmayalım boşuna. Musibetler sökün etti, macun tüpten çıktı bir kere. Tüpüne geri dönmeyecek. Döneceği yerleri şirketler eliyle zaten yaktık, yıktık, zehre buladık, bulamaya da devam ediyoruz.

Ne yapacağız?

Dünyamızın hastalıktan kurtulması için çalışacağız. Bunun için, ilk evvela tarlaları zehirden arındıracağız. Kâr hırsı, yüksek verimlilik aç gözlülüğüyle içeriye hapsettiğimiz hayvanları salıvereceğiz meralara. Borular ve tünellerin içine hapsettiğimiz suları serbestleştiriceğiz, özgür akacaklar! Jeotermal ve vahşi maden aramaları bırakacağız, yerin üstü bize yeter diyecek, yerin altını eşelemeyeceğiz; köstebekliği bırakacağız! Ormanları gözümüz, meraları gözbebeğimiz belleyeceğiz, dokunmayacağız. Yerel üreteceğiz, yerel tüketiceğiz, carbon ayak izi oluşturmayaacağız! Gıda egemenliğini üreticiler ve tüketiciler olarak birlikte ele geçirmek için çalışacağız!

Bunun için;

Mahallelerimizde tüketici, köylerimizde üretici kooperatifleri kurmalıyız. Üreticiler ile tüketicileri aracısız biçimde kooperatifleri aracılığıyla buluşmasına destek olmalıyız. Kooperatiflerden alışveriş ederek üretimin endüstriyelden (kimyasallı tarımdan) küçük çiftçi eksensiz ekolojik tarıma (kimyasalsız) geçmesinde tercihlerimizle ve dayanışmamızla katkı koymalıyız. Gıdada bağımsızlaşacağız, üretim sürecinde kolektivist bir şekilde inşa ederek, organik tarımla ufkumuzu ve çabamızı, sınırlamayacağız. Endüstriyel tarımdan koptuğumuz, Bilge Köylü Tarımına geçtiğimiz oranda doğamızı onarmış olacağız. Yani gezegeni sağlığına ne yapıp edip kavuşturacağız. Dünya iyileşmediği sürece, biz hastalıktan kurtulamayız. Sağlıksız bir dünyada hastalıklı yaşam olur mu hiç? Olmaz! Bu; iki daha iki eder dört, iki çarpı iki eşittir dört, kadar net!

Bütün Yönleriyle Divriği

Yazı Dizisi Kâzım Erçoklu Bütün Yönleriyle Divriği I

Büyüklerimizden layık olduğu üstün idari kademeye kavuşturulmasını dilemektedir. O Divriği ki, bir zamanlar Menküç Hanedanına Başkent, Mısır Memluk Sultanlığına niyabet merkezi ve Osmanlılar idaresine geçtikten sonra da bir Liva merkezi olarak ilme menşe ve hadiseler sahne oldu.

Evet, hazin bir tecelli eseri olarak sonraları devlet bünyesine tari olan bin bir çeşit araz içinde her türlü alakadan uzak bir kaza merkezi menzilesine düşmüştür. Kara badirelerin birbirini kovaladığı bu devrede Divriğililere düşen vazife, memleketlerinin şöhret ve güzelliğini muhafaza tedbirlerini kendileri aramaktır. Nitekim öyle yaptılar, tesis ettikleri vakıflar, vücuda getirdikleri hayratlar, ayırdıkları cömertçe teberrurlarla onu yaşatmak, soldurmamak çaresini buldular, bugün memleketin tarihi abidelerini, yol köprü, cami gibi milli ve mahallî varlıklarını ayakta görüyorsak bunun destanını hemşerilerin uzattığı himmet elinde okumalıyız. Kötü günler bir daha dönmemek üzere kovulmuştur. Şimdi kaza ve civarı bir kalp olarak şuna emin ve şuna imanda musırdır ki, keşmekeş bir devrin yığıldığı karabulutlar arasına gömülen bu bölgenin ikbal yıldızı, millet idaresinin karanlıkları deviren ve vatan sathında mesut imkân ufukları açan mucizeli elile yeniden parlayabilir. Divriği bir vilayet merkezi haline getirilmesi ve bu vilayete İliç, Kemaliye, Arapkir kazalar ile bütün münasebetleri Divriği ile olan Kangal'ın Çatinkaya ve Zara'nın Beypınarı nahiyeleriyle Çetinkaya veya Sincan'da bir kaza kurulması halinde bunun, bölgeye sağlayacağı menfaat, halkına getireceği kolaylık ve saadet ve her şeyin üstünde olan vatanın selameti noktasından temin edeceği faide nedir? Nüfuz edebildiğimiz cihetlerini kısaca arz ediyoruz:

1- İliç kazası ile Çetinkaya nahiyesi doğrudan doğruya, Kemaliye 20 kilometre güneyindeki Çaltı İstasyonu ile Arapkir karayollarından başka Kemaliye üzerinden gene Çaltı İstasyonu ile Divriği'ye ye bağlıdır, merbut bulundukları vilayet merkezlerine nazaran Divriği'ye olan mesafeleri çok kısadır, bunlar Divriği'ye bağlandıkları takdirde idare halkın ayağına getirilmiş olacaktır.

2- Divriği ile İliç, Kemaliye, Arapkir halkı adet, anane yönlerinden müsterek karakter taşırlar tarih boyunca da mukadderat birliği yapmış ve kaynaşmış olduklarından bir idari kademe içinde yürümeleri

Divriği konuşuyor. Büyüklerimizden layık olduğu üstün idari kademeye kavuşturulmasını dilemektedir. O Divriği ki, bir zamanlar Menküç Hanedanına Başkent, Mısır Memluk Sultanlığına niyabet merkezi ve Osmanlılar idaresine geçtikten sonra da bir Liva merkezi olarak ilme menşe ve hadiseler sahne oldu. Sonra... Evet, hazin bir tecelli eseri olarak sonraları devlet bünyesine tari olan bin bir çeşit araz içinde her türlü alakadan uzak bir kaza merkezi menzilesine düşmüştür.

verimli ve yekdiğerinin ihtiyaçlarını bilmeleri sebebiyle faideli olacaktır.

3- Kangal'ın doğu kısmı köyleriyle Zara'nın Beypınarı halkı alışı verişlerini Divriği ile yaparlar Divriği, Kemaliye, Arapkir ve İliç kazalarının zahire ambarı hükmündedir. Buna mukabil Divriği Arapkir'den üzümlü, bostan mahsulleri, Kemaliye'den ise dokuma alır. Daimî münasebet halinde olan bu kazaların üç ayrı vilayet içinde yar almaları güçlükle mevzuudur. 4- Divriği 500 dükkân ve mağazalı bir ticaret ve mühim bir ziraat merkezi olduğu kadar demir madeninin işletmeye açıldığı günden beri de büyük bir iktisadi saha haline gelmiştir. Salahiyetli ekipler tarafından tespit ve bir ikisi imtiyazlara bağlanan amyant, krom, linyit, manganer gibi madenlerin de mevcudiyetiyle yakın bir atide bir sanayi sitesi haline geleceği meydandadır her türlü devlet teşkilatının bulunmasını icap ettiren bu derece hareketli bir muhitte işlerin kaza kadrosu ile yürütülemeyeceği derkârdır.

5- Sivas'la Erzincan ve Malatya vilayetleri arasındaki mesafeler uzun olduğundan genel emniyet bakımından arada bir vilayet kurulması zaruret halindedir ki merkezi bütün şartları haiz bulunan bölgenin incisi Divriği olabilir.

6- Divriği, öteden beri kalesi, türbeleri, ulucami gibi eşsiz bir abide vs tarihi harabeleri ile turistik bir şehir, dolayısıyla ziyaretçiler uğrağı iken Erzurum demiryolunun buradan geçmesinden beri yerli ve yabancı ilim adamlarını ve meraklıları aylara sığmaz bir şekilde çekmeye başlamış olduğundan memleketi tanıtacak zevatin burada vazife almalarını ve daha yüksek bir idari otoritenin bulunmasını icap ettirmiştir. Bu ise vilayet merkezi haline getirilmesiyle kabilirdir.

7- Kazanın mali geliri bir milyon lirayı bulduğu ve mevcut demir madeninin kapasitesinin artması ve diğer demir madenlerinin de işletmeye açılmasıyla bir vahit artacağı tabii bulunduğu cihetle merkezden yardıma lüzum kalmadan maaş vs masrafları ödeyebilmek kudretini haizdir ki vilayet merkezi olabilmesinde

başta gelen bir unsurdur.

8- Kemah boğazından başlamak üzere tabiat burasını, müsel sel bir müs-tahkem mevki haline getirmiş ve bu hususiyeti dolayısıyla tarihi kıymeti haiz eşyanın saklanması ve insanların barınmasına çok müsait bir yer bulunmuş olduğundan her zaman gerekli tedbirleri alacak elemanların bulunmasını lüzumlu kılar, bu elemanlar vilayet kadrosunda mevcut olabilir.

9- Merkezi Divriği olmak üzere bölgede bir vilayet kurulması hakkında gerekçeli raporları olacağını salahiyetli büyük kumandan ve mülkiye müfettişlerinin buradaki tetkik ve soruşturmalarından istidlal ediyoruz.

10- Divriği, vilayet merkezi haline getirildiği takdirde saha bulamamak yüzünden

sermayelerini hariçte işletmek mecburiyetinde kalan milyoner hemşerilerimizin memlekete dönmeleri ve burada çeşitli işe koyulmaları yolu açılmış olacaktır. Kitabımız bunların etraflı izahından ibaret olacak, başlıca beş kısmı ihtiva edecektir. Birinci kısımda bütün veçheleriyle Divriği coğrafyasını, ikinci kısımda tarihçesini, üçüncü kısımda eski eserlerini, dördüncü kısımda memleketin yetiştirdiği büyük simaları, beşinci kısımda da civar kaza ve vilayetlerle olan yol, mesafe ve sair münasebetleri inceleyeceğiz.

Mantık ve hakikat mihrabı önündeyiz. Devletin teşri ve icrai mekanizmasının halk saadetine işlediğinin emniyetine ve ortaya yığılan şart ve sebeplerin teşkil ettiği eham-ı belagata güvenerek beklediğimiz mesut güne kavuşacağımıza emin bulunuyoruz.

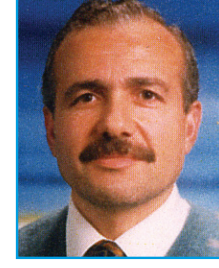
Bu yazı dizisinde 1900-1955 yılları arasındaki Divriği'nin 50 yıllık tarihsel kesitini okuyacaksınız. Yazı Dizisinde ağırlıklı olarak Divriği'nin coğrafi konumunu, bunun yanında kültür ve yaşam biçimini, az da olsa üretim ve tarımsal durumunu hafıza tazeleyerek, yeniden görmüş olacağız?

M. KÂZIM ERÇOKLU KİMDİR?

Kâzım Erçoklu 1896 yılında Divriği'de doğdu, 1974 yılında Ankara'da hayatını kaybetti. Divriği'de ilkökulu, Elazığ'da ise yüksekokulu okudu.

O dönemde okullarda Farsça ve Arapçaya giriş dersleri, Fransızca da gösterildiğinden, öğrenebildiği Farsça'yı yaşamı boyunca geliştirmişti. Her okuyan genç gibi o da yerel yönetimlerde kâtiplikle başladığı kamu görevine Sivas ve Divriği'nin önemli Nahiyelerinde, Bolucan, Beypınarı'nda müdürlük yaptı. Emekli olduktan sonra bir süre Divriği'de oturdu, yazılar yazdı. 1958'de Divriği'nin ayrı bir vilayet olması girişimlerine kültürel açıdan destek oldu.

1970'lerin başında özellikle görme sorunu nedeniyle Ankara'ya taşındı. Emek Mahallesi'ndeki mütevazı dairesinde vefat etti. Kâzım Erçoklu ağırlıklı olarak, tarihi içerikte Arapça çeviriler yaptı. "Bütün Veçheleriyle Divriği", önemli bir tanıtım çalışması olarak bugünlere ulaştı. Az sayıda ve tarihe dair eski harfli kitapları, varsa belge ve fotoğrafları ailesince korunmuş olabilir. Yirminci yüzyılın ikinci yarısına değin, hemen her tarihi kentte emsali görülen, yorumları nesnel, üslupları mükemmel; yakın ve uzak geçmişe dair kitabı ve şifahi (sözel) bilgileri doyurucu aydınlarımızdan biri de Kâzım Erçoklu idi. Bu nedenle Divriği'nin yakın tarihinde iz bırakmış önemli bir kültür adamı olarak saygıyla anılır.

Sol Açık

İsmail Çınar

Yeniden Kooperatifler-2

Önceki yazımda kooperatiflerin önemini ve tanımını yapmaya çalışmıştım. Bu yazımda ise , genel olarak tarım ve kooperatif ilişkisini, istihdam ve ekonomiye katkısına yer vermeye çalışacağım. Bugün yaşadığımız şu korona günlerinde, "tarım"ın önemini çok açık bir şekilde ortaya koymuştur. Belki de denebilir ki, "bu covid-19'un" bir olumlu etkisi olduysa o da tarımın önemini hatırlatması olmuştur. Aylardır tüm dünya da, insanları evlere hapseden virüs, üretimi durdurmuş alışveriş imkanını sınırlamıştır. Bu durum işsizlik, yoksulluk, pahalılık ve üretimin durması sonucunu doğurmuştur. Bu durum karşısında temel gıda maddelerinin ithalata dayalı olması toplumu ve yönetenleri zora sokmuştur. Dünyayı saran bu kriz, kendi kendine yetecek kadar tarım üretiminin önemini fazlasıyla ortaya koymuştur. Hele de bizim gibi tarım ülkesi olup da temel gıda maddelerinin dışa bağımlı olması da ayrıca acı verici bir durumdur. Kaldı ki, uzun sürecek bir krizde ithalat yapma şansızın da olamayacaktır. Tarım ürünlerinin, tohumdan tutun'da, her türlü tarım ürünlerinin ithalata dayalı olması, uzun sürecek bir krizde, açıklık karşı karşıya kalınacağı tehlikesini getirecektir. Kaldı ki, bu tür bir kriz yaşanmamış olsa dahi, sağlıklı, güvenli ve ucuz gıdaya ulaşmanın yolu, yerli, kontrollü ve dayanışma ile yapılacak üretim bir zorunluluktur. Bu uygulamayla, önemli oranda istihdam sağlanacak, işsizlik azalacak, tarım emekçisi de emeğini daha iyi değerlendirecektir. Türkiye'de 1960'lı yıllara gelindiğinde başta işsizlik olmak üzere ekonomik ve sosyal sorunlar artmış, bunun sonucu olarak da bu alanda planlama dönemine geçilmiştir. Planlama döneminde kırsal alanda üretimi artırmak, kentlerde istihdam oluşturmak amacıyla birtakım politikalar geliştirilmiştir. Bununla birlikte 1960'tan sonra devletin kooperatifçiliği verdiği önem de artmaya başlamış, 1961 Anayasasına ilk defa kooperatifçilikle ilgili hükümler (51-52. md.) konulmuştur. Ayrıca 1963'ten sonra kooperatifler kalkınma planı ve yıllık programlarda da yer almaya başlamıştır.

Bu gelişmelerin sonucu olarak 1969 yılında "Kooperatifler Kanunu" hayata geçirilmiştir. Dünyada son yıllarda, ekonomik ve sosyal yaşam ile kamu yönetimi anlayışındaki değişimlerin sonucu olarak devletlerin; ekonomik ve sosyal alanda rollerini azaltmaya, idari, politik ve ekonomik yapıları serbestleştirmeye ve yerelleştirmeye, planlı ekonomiden piyasa ekonomisine geçmeye ve farklı ekonomik sektörlerin gelişimini dengelemeye doğru yöneldikleri bir süreç yaşanmıştır. Bu politikalarla, kamu yararı gözardı edilmiş, kooperatifler yasasındaki değişikliklerle amacına uygun kooperatifler giderek azalmıştır. Bunda tarım üretimindeki azalmanın ithalata dayalı uygulamanın etkisi büyüktür. Devlet neoliberal politikalarla özelleştirme politikalarını öne alması tarıma verilmesi gereken destekleri geri çekmesi bu gün yaşanan sonuçları doğurmuştur. Ülkemizde yaşanan ekonomik ve mali krizler, ekonomik ve sosyal sorunlara yeni bir yaklaşım olarak planlı çözüm yollarını zorunlu kılmıştır. Ekonomik ve mali istikrarın sağlanması, refahın artırılması gibi temel hedefleri olan programlarla, tarıma dayalı ve kooperatiflerle desteklenen bir dönemin başlamasını dayatmıştır.

Bu gerçekliğin farkında olan birçok yerel yöneticiler uygulamalarına başlamış durumdalar. İzmir, Eskişehir ve Ovacık belediyelerinin girişimleri verilecek önemli örneklerdir. Bu örneklerden etkilenerek şimdi giderek artan sayıda üretici ve tüketici kooperatifleri kurulmaya başlamıştır. Bu kooperatifler sayesinde, halkın, güvenilir, sağlıklı gıdaya ulaşmasını sağladıkları gibi, hem tarım arazileri değerlendirilmiş hemde yeni istihdam alanı yaratılmaktadır. Ayrıca, yerel yönetimlerin bu alana destek vermesi demokrasinin en önemli ayağı olan yerel demokrasilerin güçlenmesine büyük katkılar sunmaktadır. Tüketici olarak bizlere düşen görev ise, çevremizdeki tüketim kooperatiflerini araştırarak ihtiyaçlarımızı, bu kooperatiflerden temin etmek olmalı. Çevremizde bu amaçlı bir kooperatif yoksa kurulması için çaba göstermeliyiz. Burada altı çizilmek istenen husus, kooperatiflerin eğitilmiş, bilgili, uzlaşmaya ve paylaşmaya açık, kamu yararını önceleyen, denetime açık, sorumluluk almaya hazır, girişimci insanların oluşturduğu bir işbirliği modeli olduğudur. "Kısacası kooperatifler, bilinçli insanların işbirliği yaptığı modellerdir".

Çeltik Kuşları Çamşih'da

Çeltik Kuşları Yolunu Şaşırdı
DİVRİĞİ'YE GELDİ
22 Nisan 2020 Çarşamba
Divriği Gazetesi

Yanlışlıkla Çamşih'a Geldiler; Çeltikçi Kuşu
olarak bilinen, Yuvasını ve yaşamını sulak,
sazlık ve düz tarım arazilerinde kuran, uzun
ve eğri gagalı, leyleğe benzeyen, ancak

tamamen siyah olan cüsseli kuş yanlışlıkla
Divriği'ye geldi. Köylüler ilk bakışta "Kara
Leylek" sandığı kuşa biraz daha dikkatli bakınca
leylek olmadığını anladı.

yavaş yavaş yeşile bürünürken
sağanak yağın yağmur toprağı
çeltik tarlaları gibi göle çevirince
Çeltikçi Kuşu pusulayı şaşıarak
Divriği'nin Çamşih Köyüne geldi.

Yaklaşık 5 gün önce tek başına
Çamşih'a gelen Çeltikçi Kuşu bu
süre içinde geri dönmeyince onun
peşine yaklaşık 60 civarında 2
grup Çeltikçi Kuşu Çamşih'a geldi.
Köylüler ilk defa böyle bir kuş türü
gördüklerini ifade ederek kuşları
uzun süre izlemeye aldılar.

Çamşih Gürpınar Köyü Muhtarı
Selami Çınar, "Çeltikçi Kuşları bu
bölgeye ilk defa geldi. Ben 55
yaşımdayım bu güne kadar böyle
bir kuş görmedim.

Zaten ilk gördüğümde çok

Çeltikçi Kuşu olarak bilinen,
Yuvasını ve yaşamını sulak ve düz
tarım arazilerinde kuran uzun ve
eğri gagalı, leyleğe benzeyen,
ancak tamamen siyah olan cüsseli
kuş yanlışlıkla Divriği'ye geldi.
Köylüler ilk bakışta "Kara Leylek
sandığı kuşa biraz daha dikkatli

Çamşih'ta yaklaşık 10 gün kalan Çeltikçi Kuşları
daha sonra bölgeden ayrıldı. Konuyla ilgili görüşlerini
aldığımız kişiler, daha önce böyle bir kuş türünün

bakınca leylek olmadığını anladı.

Çeltikçi Kuşu Çamşih'a Geldi
Baharın gelmesiyle uyanan doğa

şaşırdım. Kara Leylek sandım ama
dikkatli bakınca Kara Leylek
olmadığı da anlaşıldı" dedi.
Çeltikçi Kuşları Çamşih'ta bulunduğu

Çamşih'a gelmediğini ifade ettiler. Görgü tanıkları,
" İlk başta tek bir Çeltik Kuşu geldi, aradan bir kaç
gün geçtikten sonra bir grup Çeltik Kuşu daha geldi"

ortamdan şimdilik memnun ama,
tarlaların Çeltik Tarlası olmadığını
anladığı zaman kendileri de yanlış
bir yere geldiğini anlayarak

bölgeden gideceğe benziyor.
Haber: Divriği Gazetesi
Fotoğraflar: Abidin Ardic

msy
MANZARA
— K A R T A L —

**MANZARA'DA
YERİNİZİ ALIN!**

Şehrin merkezine yakın,
kalabalıktan uzak sakin bir
köşe Manzara Kartal.

Eşsiz Manzarası, Seyir Terası,
Yüzme Havuzu, Hamam,
Sauna, Spor Salonu, Kapalı
Otopark gibi iç özellikleriyle
size yeni bir yaşam
vaad ediyor.

msy
Yaşama Uyumlu Yapılar

www.manzarakartal.com

444 4 958
0545 580 25 31

OTOYOL MARMARAY METRO

Spor Salonu

Sauna

Hamam

Sosyal Tesis

Yüzme Havuzu

Kooperatif Dersleri

Röportaj: Yahya Kemal Bayar

Gaziantep Üniversitesi Öğretim Üyesi Uygur Dursun Yıldırım ile yaptığımız röportajın ikinci bölümünü yayımlıyoruz. Son yıllarda kooperatifler ve doğal (Organik) tarımsal üretim bunun yanında hayvancılık hepimizin ilgi odağı olmaya devam ediyor. Bu girişimlerin üreticiyi ve tüketiciyi koruyan amacına uygun çok az sayıda örnekleri olsa da “Organik Tarım ve Kooperatif” adlı altında, nasıl ve hangi aşamalarda üretildiği belli olmayan, 1 liraya üreticiden alınarak 10 liraya tüketiciye pazarlanan, tamamen ticari faaliyet yapan kişiler ve kurumlar çok yaygın. Tıpkı “bazı” sendikaların, derneklerin ve benzeri kurumların asli görevinden çok, ticarete ve siyasete atlama tahtası gibi odaklandıkları için asıl görevlerini yapmıyorlar, yapamıyorlar. Toplumu kurtarma, dayanışma ve yardımlaşma, bunun yanında demokrasi ve eşitlik, liyakat üzerinden yapılan girişimlerin çok cılız kaldığı, lakin, kendi kişisel çıkarlarına yönelen kurum yöneticilerini sıkça görmek mümkün. Öğretim Üyesi Uygur Dursun Yıldırım ile yapmış olduğumuz, bu alanda çalışmayı düşünen kişilere ve kurumlara çok faydalı olacağını umduğumuz, “Kooperatifler” başlıklı röportajımızın ikinci ve son bölümünü yayımlıyoruz.

- Halkın geniş kesimlerinde organik gıda ve kooperatif ürünlerine yoğun bir rağbet var. Bazı kooperatifler üretimin hiç bir aşamasında bulunmadan, üretmeden, bir tüccar gibi, bir toptancı gibi, bir pazarlama şirketi gibi piyasadan toplanan çeşitli tarımsal ürünleri organikmiş gibi piyasaya sürüyor. 1 liraya üreticiden aldıkları ürünü 10 liraya satıyorlar. Bu istismara karşı ne yapmak gerekir? Organik, ekolojik ve yöresel tarımsal/hayvansal gıdalara artan talep ve ilginin oldukça anlaşılır nedenleri var. Halkın geniş kesimlerinin ihtiyacını karşılamaya çalışan çok sayıda kooperatif var ve bu kooperatifler kendi içinde homojen değil. Son yıllarda insan sağlığına uygun, doğayla ve canlılarla dost bir üretim ve tüketim sürecini katılımcı temelde organize etmeye çalışan çok sayıda kooperatif kuruluyor. Fatih Maçoğlu’nun Ovacık Deneyimi ve bu deneyimin bir kooperatife dönüşmesi toplumun her kesiminden yoğun destek aldı. Türkiye’nin küçük bir ilçesinde hayata geçirilen bu deneyim nasıl oldu da Türkiye genelinde bu kadar ilgi gördü? Bana göre bunun arkasında halkın genelinin sağlıklı beslenmeye olduğu kadar, yerel tohumlara dayalı üretimin canlandırılmasına, dayanışmaya duyduğu özlem yatıyor. Bununla birlikte organik, yöresel ürünlere yönelik artan talebi fırsata çeviren, rant ve karlılık temelinde faaliyet gösteren, işleyişinde demokratik

Eski bir örgütlenme modeli olan, yakın tarihte çoğu zaman yolsuzluklarla adı anılan kooperatifler nasıl oldu da yeniden gündeme geldi? Sağlıklı işleyen bir kooperatif nasıl mümkün olabilir? İçinde yaşadığımız kapitalist sistemin yaşamın bütün alanlarında ürettiği hastalıklar kooperatiflere nasıl yansıyor? Çalışmamızda bunlar gibi çeşitli sorulara yanıtlar üretebilmek amacıyla Türkiye’de ve dünyada gündeme gelen farklı kooperatif deneyimlerini güncel ve tarihsel boyutlarıyla ele almaya çalıştık.

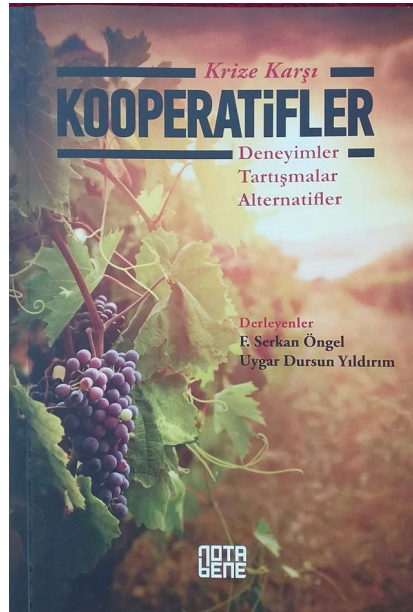

Türkiye’de son yıllarda yeni bir kooperatifleşme dalgası yaşanıyor. Özellikle tarım ve gıda alanında Türkiye’nin dört bir yanında çok sayıda kooperatif kurulduğunu görüyoruz. Bunun yanında Türkiye’de yayıncılık, bilişim, tiyatro, eğitim gibi yaşamın farklı alanlarında da kooperatifleşmek gibi bir eğilim var.

katılım mekanizmalarını işletmeyen, hızlı büyümeye çalışan kooperatifler de var. Diğer bir deyişle bunlar kooperatif görünümülü şirketlerdir. Bu nedenle biz kitabımızda yer verdiğimiz makalelerde “nasıl bir kooperatifçilik” sorusu etrafındaki tartışmaları çok değerli bulduk. Bugün tarımda şirketlerin ürettiği krize ve sorunlara alternatif üretmeye çalışan dayanışmacı kooperatifler bu tip kooperatif görünümülü şirketleri de deşifre etmelidir. Bir kooperatifin kamusal işlevler taşıyabilmesi, toplumun ihtiyaçlarına cevap verebilmesi dayanışmayı, demokratik katılım ve karar alma mekanizmalarını hem kendi iç işleyişinde hem de diğer kooperatif ve kurumlarla ilişkilerinde yaşatabilmesine bağlıdır.

Tarımsal üretim kooperatiflerindeki yöneticiler, kurucular ve üreticilerde nasıl bir kooperatifçilik bilinci ve anlayışı olmalıdır? Kısacası “Liyakat” gerekli mi? Herkes kooperatifçi olabilir mi? Sizin çalışmalarınızda ve geçmiş deneyimlerde bu soruya bir cevap var mı?

19. Yüzyıldaki en erken örneklerinden itibaren kooperatifler fabrika işçileri, çiftçiler gibi gündelik hayatları içindeki üreticilerin, emekçilerin kendi ürünleri üzerinde söz sahibi olabildikleri deneyimler olarak düşünülmüştür. Daha sonra Türkiye’de konut kooperatiflerinde, devlete ait çeşitli tarım kooperatiflerinde gördüğümüz gibi yönetim kademesi giderek küçülen, uzmanlaşan, dar bir “uzman” grupla faaliyet sürdüren, üretici tabanından kopuk deneyimlerin de yaygınlaştığını gördük. Bu tip şeffaf işlemeyen kooperatiflerin zamanla yolsuzluğa

bulaştığı, yozlaşmış yok olduğu onlarca örnek var. Bugün meseleyi sadece sağlıklı, yöresel, organik ürün tedariki sorunu olarak gören, büyümeye ve kar etmeye meraklı kooperatiflerde benzer sorunlar var. Oysa bir kooperatif ekonomik işlevleri kadar sosyal, yönetsel ve kültürel anlamda da büyük bir gövde oluşturmalıdır. Bu açıdan kooperatifleri yeni ve alternatif bir yaşam kültürünün ürettiği okullar olarak düşünmek gerekir. Halkın sağlıklı gıdaya ulaşım sorununu çözmeye çalışmak kadar dayanışmacı ve katılımcı bir yönetim kültürünü, felsefesini yaygınlaştırmak, öğretmek de bir kooperatifin gündemi olmalıdır. Bu ilkelere önem veren kurucu ve ortaklar kooperatifin toplumsal dayanaklarını, köklerini güçlendirebilirler. Ayrıca bu ilkeler kooperatif içinde olduğu kadar kooperatifin ilişkide olduğu diğer kurumlarla ilişkilerinde de önem kazanır. Kooperatiflerin yerel yönetimler, sendikalar ve siyasi partiler, dernekler gibi farklı işlevler taşıyan örgütlenmelerle hiyerarşik olmayan ilişkiler temelinde sıkı

bağlar kurabilmesi gerekir. Kooperatif her kilidi açan bir anahtar değildir. Farklı kurumlar ve örgütlerle işbirliğine girerse büyüme, gelişme şansı bulur. Bu şekilde sistemin ekonomik ve toplumsal alanda ürettiği yabancılaşma ve yalnızlaşmayı aşmak mümkün olabilir.

Araştırmalarınızda bugün uygulanan kooperatif deneyimlerine (İzmir Deneyimi, Maçoğlu deneyimi ve Kadıköy Kooperatifi vb.) ilişkin ne söylemek istersiniz?

Son 10 yılda yaygınlaşan deneyimler oldukça çeşitlilik arz ediyor. Kooperatifler, yerel yönetimler, gıda toplulukları, tohum demekleri gibi tarım ve gıda alanında etkili olmaya çalışan oldukça farklı yapı var. Bunlar kendi içinde oldukça farklı özellikler gösteren deneyimler. Bana göre bu kadar farklı deneyimin ortaya çıkmaya başlamasının arkasında toplumun tarım ve gıda alanındaki derinleşen sorunlara çözüm üretme arayışı var. Bu çözüm büyük ölçüde merkezi devletten ve sermayeden bağımsız gelişen, yerel inisiyatiflerin öncülük ettiği deneyimlerden geliyor. Son yıllarda İstanbul’un birçok semtinde tüketim kooperatifleri kuruluyor. Nasıl oldu da bu deneyimler yaygınlaştı ve çeşitlendi? Ben kitaptaki çalışmamda bu tip örgütlülükleri “alternatif kamusalılık” kavramı etrafında incelemeye çalıştım. Çünkü 2000’li yılların başından itibaren tarım ve gıda alanında kamusallığın eridiğini, rant ve karlılık arayışı içinde olan sermayenin insan sağlığı, canlılar ve bütün bir doğa boyutuyla giderek büyüyen bir risk ürettiğini görüyoruz. Bu koşullarda gıda ve

ekoloji alanının daha önce olmadığı kadar politikleşen bir mesele haline geldiğini görüyoruz. Tarımda bir çöküş yaşandığı ve bunun gıda, göç, istihdam gibi sorunları gibi çeşitli boyutları olduğunu artık herkes konuşuyor. Artık toplum bunu konuşmaktan öteye geçip, kooperatifler kurarak yerel yönetimlerle ilişki kurarak bu sorunları kendi yerellerinde çözmeye çalışıyor ve yeni bir kamusal alan inşa ediyor. Kamusal olan biz genel olarak devlet ve idarenin ürettiği politikalar ve faaliyetlerle özdeşleştiririz. Ancak son dönemde bunun yerine devlet ve gıda tekellerinin ötesinde kendisini gösteren alternatif bir alan geliyor. Neoliberalizmin ürettiği riskler ve güvencesizliklerden zarar gören kesimler tarım ve gıda alanında yaşanan sorunlara katılımcı, dayanışmacı temelde işleyen deneyimler üretmeye, kurumlar oluşturmaya çalışıyor. Bu bahsettiğiniz kooperatifler de bana göre bu tip bir kamusal alan oluşturma ihtiyacının gündeme getirdiği deneyimler. Ancak az önce söylediğim gibi bu alan kendi içinde oldukça çeşitlilik arz ediyor.

Bu bahsettiğiniz tarzda deneyimler yaygınlaşırsa bunların sağlıklı gıdaya erişim, istihdam ve göç boyutlarıyla Divriği’ye ne gibi katkıları olabilir?

Divriği Türkiye’nin diğer sanayi kentleri ve kırsal alanları kadar 1990’lı ve 2000’li yıllarda uygulanan neoliberal politikalarından, özelleştirme süreçlerinden yoğun olarak etkilenen bir ilçe. Divriği’nin son 20 yılda verdiği göç, istihdam, tarımsal üretim anlamında ağır kayıplara uğradığını biliyoruz. Aynı süreçte Divriği’nin doğası, dereleri, tarım arazileri maden şirketleri tarafından yoğun bir tahribata uğratıldı. Divriği’nin doğasına, geleneksel tohum ve yerel bitkilerine sahip çıkmak, tarımsal üretimi yeniden canlandırmak bugün her zamankinden daha büyük bir ihtiyaç. Bu nedenle Divriği Belediyesi’ne, Divriği’de ve kentlerde kurulan üretim ve tüketim kooperatiflerine büyük sorumluluklar ve görevler düşüyor. Maden şirketlerinin ve araçların Divriği’nin doğasına ve yerel tarımsal üretimine verdiği zararları tartışmanın, söylem üretmenin ötesine geçmek gerekiyor.

Bana göre bunun yolu her türlü siyasi ayrışmayı, “sen ben” kavgasını aşip, yönetiminde elitleşmeye ve uzmanlaşmaya izin vermeyen, üretime yaslanan, ekolojik kaygılar taşıyan kooperatifler kurmaktan geçiyor. En az bunun kadar önemli önemli bir diğer boyut da farklı kooperatifler ve yerel yönetimler arasında yatay örgütlenmelere dayalı işbirlikleridir.

Bu sayede kooperatif yerelle sınırlı, üç beş kişinin çabasıyla yönettiği küçük bir daire içinde sıkışıp kalmaktan çıkıp daha geniş mekansal ölçeklerde etkili olabilir, güçlenebilir. Bu şekilde bütün mesele Divriği’nin kaderini üç beş maden şirketinin ve tarım aracısının insafına terk etmemek ve halkın kendi memleketine sahip çıkabileceği kanalları ve kurumsallıkları oluşturmaktır.

100. yılında her evde kutlu olsun

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ile evlerimiz çocuklarımızın neşesiyle doluyor.

BEŞİKTAŞ
BELEDİYESİ

NE MUTLU
BEŞİKTAŞ
VAR

**RIZA
AKPOLAT**
BEŞİKTAŞ BELEDİYE BAŞKANI

23
Nisan

Ulusal Egemenlik ve
Çocuk Bayramı

100
TBMM'NİN AÇILIŞININ YÜZÜNCÜ YILI

Arıkbaşı Köyü Derneği Emekçi Kadınlar Gününü Kutladı. Divriği Arıkbaşı Köyü Derneği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla Yenibosna AKEL Vakfı'nda gece düzenledi. Geceye dernek üyeleri katıldı. Dernek Başkanı Cemal Aydoğan gecede yaptığı konuşmada, Bozkırın Tezenesi olarak gönüllere giren Neşet Ertaş'ın söylediği "İki Büyük Nimetim Var" şiirinden, iki dörtlük okudu.

Çare Bağdattan Gelir

Divriği de ikinci bir iş olarak hayvancılık yapılabilir. Üretici hayvanını eğer et olarak satacak ise kesim vs işlemlerini dahi Divriği'de yapmalı. Eti ikinci veya üçüncü bir ürüne dönüştürmeli ki kazancı olsun. Bu iş için tesisimizi

de Divriği'ye kuralıyız. Bir soğuk hava depomuz olmak zorunda. Herkes aya giderken biz niye zorlanalım. Olmaz diye bir şey yok. Gerekirse kendimiz araç tahsis ederiz, bir kilo kıyma istiyor ise Ayşe Hanıma ulaştırırız. Yeter ki para olsun.

Hayvanı yetiştirip tüccara satar iseniz o kazanır. Ama hayvanı herşeyi ile değerlendirerseniz ancak kazançlı olursunuz. Bunun tesisini Divriği'ye kuracağız. Sucuk olur, kıyma olur, salam olur..vs bunun tesisini de Divriği 'ye kuracağız.

Haber: Saadet Bayar
Yoksul ve yetim bir çocuğun inanılmaz mücadelesi ile yaratılan Bağdat Baharat, Türkiye'nin rakipsiz tek firması. Dünyanın ise ilk üç baharat üreticisinden birisi. Bağdat Baharatları markasının yaratıcısı Mustafa Danacı, memleketi Divriği'ye yatırım yapmaya hazırlanıyor.

Mustafa Danacı, Ankara, Gazi Antep ve Kahraman Maraş'tan sonra dördüncü büyük üretim ve paketleme fabrikasını Divriği'ye yapacak. Danacı 2020 sezonu için Divriği, Yıldızeli, Kangal ve Çetinkaya'da deneme amaçlı Kimyon ekimi yaptı. Divriği'nin Türlük ve Yağbasan Köylerinde yaklaşık 150 dönüm araziye Kimyon ekimi yapıldı. Bağdat Baharatın girişimleriyle, Divriği ve köylerinde bu sezon her ve tarla sürümleri yapıldıktan sonra önümüzdeki yıl ürün çeşitliliği zenginleştirilerek ekimler yapılacaktır. Divriği Gazetesi'ne açıklamalarda bulunan Mustafa Danacı, Baharat ekim ve üretimlerine ilaveten et ve besi hayvancılığı, süt ve hayvansal gıda üretimi ve küçükbaş hayvancılık üzerine girişimlerde bulunacaklarını söyledi. Hükümdar, Kral, Padişah, bunun yanında soyluların, beylerin ve paşaların sofralarına, rengarenk cam kavanozlarda dizilen baharatlar. Çin'den Yemen'den, Hint'ten, dünyanın her yerinden taşınarak, gram gram satılan baharatların öyküleri bitmez. Bizim yazacağımız öykü bambaşka? Divriği'nin Yağbasan Köyünde başlayan, yoksul ve yetim bir çocuğun yaşam macerasıyla çıktığı yolculukta, keşfettiği, sabırla, dirençle ve mücadeleyle markası olan "Bağdat Baharatları"nın öyküsü. Öykünün kahramanı ve Türkiye piyasalarında sektöründe rakipsiz, dünya piyasasında ise üçüncü büyük firma olan Bağdat Baharatın yaratıcısı Mustafa Danacı. Bağdat Baharat, 1965 yılında Ankara

Saman Pazarı Semtinde bir kişinin çalıştığı küçük bir atölyede kurulan bugün itibarıyla bin kişinin çalıştığı dünya markası olma macerasının adıdır. Birinci adımda Ankara Sincan Organize Sanayi Bölgesinde, 8 bin metrekaare üzerinde 3 bin 500 metrekaare kapalı, 4 bin 500 metrekaare yeşil alana açıldı. Ardından ikinci fabrikasını, 15 bin metrekaare arsa üzerinde 2 bin 850 metrekaare kapalı alanda 2002 yılında Gaziantep ilinin Nurdagi ilçesinde devreye soktu. Yatırımlarının bir bölümünü ve üretimini doğduğu topraklara yapmaya hazırlanan Mustafa Danacı, üçüncü fabrikasını ise Kahraman Maraş Türkoğlu Mevkii Adana - Kahraman Maraş Yolu Üzerine 30 bin metrekaare arazi üstüne 16 bin metrekaare kapalı alan üzerine inşa ederek baharat üretimini sürdürüyor. Bağdat Baharat Divriği'de Önce Tarımsal Üretim, Ardından da Büyük ve Küçükbaş Hayvan Çiftlikleri Kuracak.

Dünyaca tanınmış Bağdat Baharatlarının sahibi Mustafa Danacı Divriği Gazetesi'ne yaptığı açıklamada şunları söyledi. "Aylık 600/700 ton ürün kapasitesi işliyor, dünya üçüncüsü Türkiye birincisi. Bin kişi çalışıyor. Ankara, Maraş ve Bursa da üretim alanları var. Dünyanın birçok ülkesine mal satıyor. 55 yılda istihdam, makina, eleman ve teknolojik gelişmeye yatırım yaparak büyüdük. Sektörde tek firmayız. 70 bin metre kare parayı bankaya yatırmadık. İşletmeyi yenileme ve geliştirmeye kullandık. 400 / 500 Dönüm sahamız var. Amerika da ne

var ise bizde de o teknoloji var. Yenilikler ile kendimizi ileriye taşıyoruz. İşimizi ikinci kuşağa aktardık. Divriği'nin tarlaları, arazisi değerlendirilmeli. Kurak ise ona göre ürün var. Bunu oradaki insanlar bilmiyor. Mesela dedesi toprağı 10 santim sürerek işliymiş ve randıman alıyormuş. Şimdi modern tarımla kuru

toprakta da ürün alınıyor. Toprağı işlemeyi öğrensin. Teçhizatlar ve teknik ekipman sağlayarak yardımcı olacağız. Biz yöntemlerimizi bildiklerimizi hiç bir şey talep etmeden oradaki çiftçilere göstereceğiz öğreteceğiz. Ziraat Mühendisleri ile oturup neler ekilebileceğini tespit edeceğiz. Şifalı bitkilerden yedi sekiz çeşit var. Toprak analizi yapılarak ne olabilir önce onu belirleyeceğiz. Sivas Valiliğinden teknik adam alacağız. Eğer bu elemanlar yetersiz olur ise parasını vererek bu işi en iyi bilen kişileri getireceğiz. Kimyon ekimi yaparken Kayseri den bir mühendis getirdik. Diğer her yerdeki ekimi bu mühendisin kontrolünde yaptık. Ücretini ben ödedim. Teknik bilgiyi o verdi. Kangal da ekim yaptık ve mühendisin kontrolünde. Devletten nasıl yararlanılacağını biliyorum. Akıllı olunduğu zaman yapılamayacak hiç bir şey yoktur.

Divriği de ikinci bir iş olarak hayvancılık yapılabilir. Üretici hayvanını eğer et olarak satacak ise kesim vs. işlemlerini dahi Divriği'de yapmalı. Eti ikinci veya üçüncü bir ürüne dönüştürmeli ki kazancı olsun. Bu iş için tesisimizi de Divriği'ye kuralıyız. Bir soğuk hava depomuz olmak zorunda. Herkes aya giderken biz niye zorlanalım. Olmaz diye bir şey yok. Gerekirse kendimiz araç tahsis ederiz, bir kilo kıyma istiyor ise Ayşe Hanıma ulaştırırız. Yeter ki para olsun. Hayvanı yetiştirip tüccara satar iseniz o kazanır. Ama hayvanı her şeyi ile değerlendirerseniz ancak kazançlı olursunuz. Bunun tesisini Divriği'ye kuracağız. Sucuk olur, kıyma olur, salam olur. bunun gibi, bunun tesisini de Divriği 'ye kuracağız." dedi.

Bağdat Baharat Markasını Yaratın Mustafa Danacı'nın Kısa Özgeçmişi

Bağdat Baharatları'nın kurucusu ve bugünlere gelmesinde en büyük paya sahip olan Mustafa Danacı; 1951 yılında Sivas'ın Yağbasan Köyü'nde doğdu. Beşikteyken annesini, ilkökul üçüncü sınıfta iken de babasını kaybetti. Onu, Dedesi ve Babaannesi büyüttü ve okuttu. Köyde zor şartlar altında okulu bitiren Mustafa Danacı, "en büyük idealim öğretmen olmaktır" diyor ve anlatıyor; "İmtihana gireceğim gün ailemde hiç para yoktu. İmtihana gidebilmek için Babaannemin verdiği bir sepet yumurtayı yürüyerek 5 saat mesafedeki Güneş Tren İstasyonu'na götürüp Bakkal Bay Musto'ya sattım, aldığım parayla Öğretmen Okulu sınavına girdim. Yaşam mücadelesini vermek için 1962 yılında İstanbul'a gider, bir bakkalda çırak olarak çalışmaya başlar. Birkaç iş değiştirdikten sonra İstanbul'da barınamaz ve köyüne dönmeye karar verir. Köyüne gitmek için bindiği trenden Ankara'da iner, önce halasının kızı Nazlı Hanımın yanına sonra bir otele yerleşir ve iş bulur.

2 yıl boyunca bir bakkalda çalışır. 1964 yılında işten ayrıldıktan sonra iş bulmak için çeşitli firmalara müracaat eder. Baharat firmasında çalışan bir kişinin "cebimde 100 lira olsa ben bu işi yapardım" diye bir fikir öne sürmesiyle birlikte, neden olmasın diye düşünen Mustafa Danacı, cebinde bulunan son maaşı 150 lirayla bu işi yapmaya karar verir. 350 lira sermaye ile 3 ortak tarafından Ankara Samanpazarı'nda Bağdat Baharatları kurulur. Baharat üretimi ve paketleme işine başlanır. İş teklif eden ortak, zor şartlar altında çok yoğun çalışma temposuna dayanamayarak 6 ay sonunda işten ayrılır. 2 ortak, işi 1969 yılına kadar birlikte devam ettirdikten sonra, bu yılda ortaklık sona erer. Mustafa Danacı, Bağdat Baharatları'nı devir alır işe devam eder. Sonra köyden ağabeyi ve amcasını getirerek işine aile fertleriyle birlikte Samanpazarı'nda devam eder. O günün en gelişmiş teknolojisini kullanır ve insan sağlığını, dürüstlüğü, disiplini ön planda tutan bir çalışma ile Bağdat Baharatları büyümeye başlar. Araştırmalarını sürdürürken birgün. Türkiye'de hiç olmayan Baharat Fabrikasını kurmaya karar verir.

1989 yılında Sincan Organize Sanayii'nde 10 bin m2 üzerine 3500 m2 kapalı alanda Bağdat Baharatları fabrikasını kurarak, hedefini kalite, sistem ve dürüstlük ilkesine dayandırıp buna teknoloji ve bilimselliği de katarak, en kaliteli ürünleri tüketiciye sunmayı temel prensip edinip bir yemin belgesi haline getirmiş ve firmanın kalite politikasını da bu esaslar üzerine kurmuştur. Mustafa Danacı hayatta en kuvvetli sermayenin dedesinin ve babaannesinin öğütleri; çok çalışmak, dürüstlük, disiplin, güvenilirlik olduğuna inanıyor. Dedesi ve Babaannesinin hayır dualarını da hiç eksik etmiyor ve en önemli özelliklerinden biri; işi sıkı takip, kalite ve araştırmayı hep ön planda tutmuş olmasıdır. Bu ilkelere Bağdat Baharatları'nın 2. fabrikasını Kahramanmaraş'ta 30.000 m2 üzerine kurarak hem yurtdışına açılmasını hem de 500'e yakın personeli ile TSE, ISO 9001:2000 ve ISO 22000 belgelerini alarak Türkiye'nin önde gelen bir numaralı baharat firması olmasını sağlamıştır.

